

Επίσημη Εφημερίδα C 131

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

3 Ιουνίου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 131/01	Υπόθεση C-255/02: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 5, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Οικονομική δραστηριότητα — Παραδόσεις αγαθών — Παροχές υπηρεσιών — Καταχρηστική πρακτική — Πράξεις με μοναδικό σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος)	1
2006/C 131/02	Υπόθεση C-419/02: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division)] για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Απαιτητό του ΦΠΑ — Προκαταβολές — Προκαταβολικές πληρωμές για μελλοντικές παραδόσεις φαρμακευτικών προϊόντων και προθέσεων)	2
2006/C 131/03	Υπόθεση C-152/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais κατά Finanzamt Germersheim (Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ, νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που περιορίζει τον συνυπολογισμό των ζημιών από μισθώσεις ακινήτων τα οποία βρίσκονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους)	2
2006/C 131/04	Υπόθεση C-223/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — University of Huddersfield Higher Education Corporation κατά Commissioners of Customs & Excise (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 5, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Οικονομική δραστηριότητα — Παραδόσεις αγαθών — Παροχές υπηρεσιών — Πράξεις με μοναδικό σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος)	3

2006/C 131/05	Υπόθεση C-232/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Εργαζόμενοι — Ελεύθερη κυκλοφορία — Χρήση, εκ μέρους εργαζομένου, οχημάτων ταξινομημένων στην αλλοδαπή τα οποία τίθενται στη διάθεσή του από τον εγκατεστημένο στην αλλοδαπή εργοδότη του) 3	3
2006/C 131/06	Υπόθεση C-253/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — CLT-UFA SA κατά Finanzamt Köln-West (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική νομοθεσία — Φόροι επί των κερδών των εταιριών) 4	4
2006/C 131/07	Υπόθεση C-286/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Silvia Hosse κατά Land Salzburg (Κοινωνική ασφάλιση διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 4, παράγραφος 2β — Ειδικές παροχές μη βασιζόμενες στην καταβολή εισφορών — Αυστριακή παροχή προοριζόμενη για την κάλυψη του κινδύνου όσον αφορά εξαρτώμενο από τις φροντίδες άλλο πρόσωπο — Χαρακτηρισμός της παροχής και νόμιμος χαρακτήρας της προϋποθέσεως κατοικίας από πλευράς του κανονισμού 1408/71 — Ο έλκων δικαιώματα από τον ασφαλισμένο) 4	4
2006/C 131/08	Υπόθεση C-323/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Θαλάσσιες ενδομεταφορές — Δυνατότητα εφαρμογής στις υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών εντός της ría de Vigo — Δημόσια ανάθεση επί είκοσι έτη σε ένα μόνο μεταφορέα — Σύμφωνος με τον κανονισμό χαρακτήρας — Δυνατότητα συνάψεως συμβάσεων αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας ή επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Ρήτρα διασφαλίσεως (ή ρήτρα «standstill») 5	5
2006/C 131/09	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-346/03 και C-529/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αιτήσεις του Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori, Giuseppe Ignazio Boi κατά Regione autonoma della Sardegna (Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 97/612/EK — Επιδότηση δανείου υπέρ γεωργικών επιχειρήσεων — Άρθρο 92, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 3, στοιχεία α' και γ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν κατόπιν τροποποιήσεως άρθρο 87, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 3, στοιχεία α' και γ', ΕΚ) — Παραδεκτό — Νομική βάση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη) 5	5
2006/C 131/10	Υπόθεση C-371/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Siegfried Aulinger κατά Bundesrepublik Deutschland (Εξωτερική πολιτική και πολιτική για την ασφάλεια — Κοινή εμπορική πολιτική — Εμπορικός αποκλεισμός σε βάρος των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1432/92 — Μεταφορά προσώπων) 6	6
2006/C 131/11	Υπόθεση C-513/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te 's-Hertogenbosch για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Κληρονόμοι της M. E. A. van Hilten-van der Heijden κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (Κινήσεις κεφαλαίων — Άρθρο 73 Β, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ) — Φόρος κληρονομιάς — Πλάσμα δικαίου κατά το οποίο ένας υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος απεβίωσε εντός δέκα ετών αφότου είχε εγκαταλείψει αυτό το κράτος μέλος λογίζεται ότι κατά τον χρόνο του θανάτου του κατοικούσε εκεί — Τρίτο κράτος) 6	6
2006/C 131/12	Υπόθεση C-535/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήματος των Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation κατά Department for Environment, Food and Rural Affairs (Αλιεία — Γάδος — Περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας — Δοκότρατες με ανοιχτό δίχτυ — Αρχή της αναλογικότητας και αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων) 7	7

2006/C 131/13	Υπόθεση C-546/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Διαδικασίες για την εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Καθυστερημένη καταβολή των σχετικών με τους εν λόγω δασμούς ιδίων πόρων και μη καταβολή τόκων υπερημερίας)	8
2006/C 131/14	Υπόθεση C-3/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Rechtbank Utrecht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Poseidon Chartering BV κατά Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdije Sijswerda, Gerrit Schram (Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Ανεξάρτητοι εμπορικοί αντιπρόσωποι — Έννοια εμπορικού αντιπροσώπου — Σύναψη και διαδοχικές ανανεώσεις μίας μόνο συμβάσεως επί πολλά έτη)	8
2006/C 131/15	Υπόθεση C-65/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Συνθήκη ΕΚΑΕ — Πεδίο εφαρμογής — Οδηγία 89/618/ Ευρατόμ — Προστασία της υγείας — Ιοντίζουσες ακτινοβολίες — Χρησιμοποίηση πυρηνικής ενέργειας για στρατιωτικούς σκοπούς — Επισκευή πυρηνοκίνητου υποβρυχίου)	9
2006/C 131/16	Υπόθεση C-122/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αρμοδιότητες της Επιτροπής — Όροι ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων — Εκτέλεση του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus)	9
2006/C 131/17	Υπόθεση C-137/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amy Rockler κατά Försäkringskassan, πρώην Riksförsäkringsverket (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Γονικά επιδόματα — Συνυπολογισμός της περιόδου υπαγωγής στο κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)	10
2006/C 131/18	Υπόθεση C-177/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Χρηματικές κυρώσεις — Μερική εκτέλεση της αποφάσεως κατά τη διάρκεια της δίκης)	10
2006/C 131/19	Υπόθεση C-185/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του länsrätten i Stockholms län (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ulf Öberg κατά Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, πρώην Stockholms läns allmänna försäkringskassa (Ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων — Υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Γονικά επιδόματα — Συνυπολογισμός του χρόνου ασφαλίσεως στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)	11
2006/C 131/20	Υπόθεση C-201/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Hof van beroep te Antwerpen) — Belgische Staat κατά Molenbergpatie NV (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως στον οφειλέτη του ποσού των οφειλόμενων δασμών αμέσως μόλις βεβαιωθεί και πριν από την παρέλευση της τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γένεσης της οφειλής — Έννοια της «ισχύουσας διαδικασίας»)	11
2006/C 131/21	Υπόθεση C-205/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απασχόληση στη δημόσια διοίκηση — Μη συνυπολογισμός της αρχαιότητας και της επαγγελματικής εμπειρίας που αποκτήθηκε στη δημόσια διοίκηση άλλων κρατών μελών — Άρθρο 39 ΕΚ — Άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68)	12

2006/C 131/22	Υπόθεση C-206/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 — Mühlens GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κίνδυνος συγχύσεως — Λεκτικό σήμα ZIRH — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος SIR) 13	13
2006/C 131/23	Υπόθεση C-209/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Ορτυγόνα — Ζώνη ειδικής προστασίας του εθνικού φυσικού πάρκου του Lauteracher Ried — Αποκλεισμός των τόπων Soren και Gleggen-Köblern — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Διαδικασία σχετικά με σχέδιο κατασκευής — Διαδικασία χαράξεως οδού ταχείας κυκλοφορίας — Διαδικασία εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Διαδικαστικές παραβάσεις σχετικά με το σχέδιο κατασκευής επί αυστριακού εδάφους της ομοσπονδιακής οδού ταχείας κυκλοφορίας S 18 — Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας 92/43) 13	13
2006/C 131/24	Υπόθεση C-210/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate κατά FCE Bank plc (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 9 — Μόνιμη εγκατάσταση — Εταιρία εδρεύουσα στην αλλοδαπή — Έννομη σχέση — Συμφωνία περί της κατανομής του κόστους — Σύμβαση ΟΟΣΑ κατά της διπλής φορολογίας — Έννοια υποκειμένου στον φόρο — Παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας — Διοικητική πρακτική) 14	14
2006/C 131/25	Υπόθεση C-234/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rosmarie Karferer κατά Schlank & Schick GmbH (Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ερμηνεία του άρθρου 15 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Υπόσχεση χρηματικού δώρου — Ψευδής διαφήμιση — Δικαστική απόφαση επί της διεθνούς δικαιοδοσίας — Ισχύς δεδικασμένου — Επανεξέταση στην κατ' έφεση διαδικασία — Ασφάλεια δικαίου — Υπεροχή του κοινοτικού δικαίου — Άρθρο 10 ΕΚ) 14	14
2006/C 131/26	Υπόθεση C-237/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Tribunale civile e penale di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Enirisorse SpA. κατά Sotacarbo SpA (Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Συμμετοχή δημόσιας επιχειρήσεως στο κεφάλαιο ιδιωτικής επιχειρήσεως — Δικαίωμα αποχωρήσεως υπό την επιφύλαξη προηγούμενης παραιτήσεως από κάθε δικαίωμα επί της περιουσίας της εταιρίας) 15	15
2006/C 131/27	Υπόθεση C-293/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Gerechtshof te Amsterdam) — Beemsterboer Coldstore Services BV κατά Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem (Είσπραξη εκ των υστέρων των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Διαχρονική εφαρμογή — Σύστημα διοικητικής συνεργασίας με τις αρχές τρίτης χώρας — Έννοια του «ανακριβούς πιστοποιητικού» — Βάρος απόδειξης) 15	15
2006/C 131/28	Υπόθεση C-294/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carmen Sarkatzis Herrero κατά Instituto Madrileño de la Salud (Imosalud) (Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άδεια μητρότητας — Πρόσβαση σε θέσεις δημοσίων υπαλλήλων — Έκτακτη υπάλληλος ευρισκόμενη σε άδεια μητρότητας η οποία διορίζεται σε μόνιμη θέση κατόπιν επιτυχίας σε διαγωνισμό — Υπολογισμός της αρχαιότητας) 16	16

2006/C 131/29	Υπόθεση C-332/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον — Αλληλεπίδραση μεταξύ παραγόντων οι οποίοι μπορούν να επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα — Υποχρέωση δημοσιεύσεως της δηλώσεως περί επιπτώσεων — Εκτίμηση περιοριζόμενη στα χωροταξικά σχέδια που αφορούν περιοχές εκτός αστικών περιφερειών — Σχέδιο κατασκευής κέντρου αναψυχής στην Paterna) 17	17
2006/C 131/30	Υπόθεση C-421/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Matratzen Concord AG κατά Hukla Germany SA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Λόγοι απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος — Δικαιολόγηση — Προστασία της βιομηχανικής και της εμπορικής ιδιοκτησίας — Εθνικό λεκτικό σήμα καταχωρισμένο εντός κράτους μέλους — Σήμα αποτελούμενο από λέξη δανεική από τη γλώσσα άλλου κράτους μέλους, εντός του οποίου η λέξη στερείται διακριτικού και/ή περιγραφικού χαρακτήρα ως προς τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα) 17	17
2006/C 131/31	Υπόθεση C-436/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Hof van Cassatie van België για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — ποινική δίκη κατά Leopold Henri Van Esbroeck (Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρα 54 και 71 — Αρχή non bis in idem — Εφαρμογή ratione temporis — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Εισαγωγή και εξαγωγή ναρκωτικών που διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα κράτη) 18	18
2006/C 131/32	Υπόθεση C-441/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Κατ' οίκον πώληση — Πώληση αργυρών κοσμημάτων — Απαγόρευση) 18	18
2006/C 131/33	Υπόθεση C-455/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/55/ΕΚ — Πολιτική ασύλου — Μαζική εισροή εκτοπισθέντων — Προσωρινή προστασία — Ελάχιστες προδιαγραφές — Μη εμπρόθεσμη προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου) 19	19
2006/C 131/34	Υπόθεση C-465/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Corte suprema di cassazione) — Honyvem Informazioni Commerciali Srl κατά Mariella De Zotti (Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επιχειρηματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Δικαίωμα του εμπορικού αντιπροσώπου για αποζημίωση μετά τη λύση της συμβάσεως) 19	19
2006/C 131/35	Υπόθεση C-471/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Offenbach am Main-Land κατά Keller Holding GmbH (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Δικαίωμα μητρικής εταιρίας να εκπέσει δαπάνες σχετικές με τις συμμετοχές της — Δεν εκπίπτουν οι δαπάνες χρηματοδότησεως που συνδέονται από οικονομικής απόψεως με απαλλασσόμενα του φόρου μερίσματα — Μερίσματα διανεμόμενα από υποδυατρική εγκατεστημένη σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο εδρεύει η μητρική εταιρία) 20	20

2006/C 131/36	Υπόθεση C-491/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dollond & Ait-hison Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Δασμολογητέα αξία — Εισαγωγικοί δασμοί — Παράδοση εμπορευμάτων από εταιρία εδρεύουσα στην Ιερσέη και παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο Ηνωμένο Βασίλειο) 20	20
2006/C 131/37	Υπόθεση C-499/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hans Werhof κατά Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG (Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Συλλογική σύμβαση ισχύουσα έναντι του μεταβιβάζοντος την επιχείρηση και του εργαζομένου κατά τον χρόνο της μεταβιβάσεως) 21	21
2006/C 131/38	Υπόθεση C-500/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Proxkon GmbH κατά Oberfinanzdirektion Köln (Δασμολογική κατάταξη — Κλειδιά σύσφιγξης με το χέρι και κάλυκες σύσφιγξης εναλλασσό-μενοι) 21	21
2006/C 131/39	Υπόθεση C-518/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Προστασία των ειδών) 22	22
2006/C 131/40	Υπόθεση C-3/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Corte d'appello di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Gaetano Verdoliva κατά J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA (Σύμβαση των Βρυξελλών — Απόφαση επιτρέπουσα την εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος — Επίδοση ανυπόστατη ή μη νομότυπη — Γνώση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής) 23	23
2006/C 131/41	Υπόθεση C-43/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη) 23	23
2006/C 131/42	Υπόθεση C-46/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/79/ΕΚ — Συνθήκες εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ιπτάμενο προσωπικό της πολιτικής αεροπορίας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά) 24	24
2006/C 131/43	Υπόθεση C-59/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Siemens AG κατά Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA) (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 97/55/ΕΚ — Συγκριτική διαφήμιση — Καταχρηστική εκμετάλλευση της φήμης ενός διακρι-τικού σημείου ανταγωνιστή) 24	24
2006/C 131/44	Υπόθεση C-94/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Emsland-Stärke GmbH κατά Landwirtschaftskammer Hannover (Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 97/95 — Πριμοδοτήσεις προς τις αμυλοποιίες — Όροι χορηγήσεως — Κυρώσεις — Αναλογικότητα — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) 25	25
2006/C 131/45	Υπόθεση C-114/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie κατά Société Gillan Beach (ΦΠΑ — Τόπος εκτελέσεως των φορολογητέων πράξεων — Τόπος φορολογή-σεως — Παροχές πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο ναυτικών εκθέσεων) 25	25

2006/C 131/46	Υπόθεση C-133/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά) 26	26
2006/C 131/47	Υπόθεση C-174/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του College van Beroep για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu κατά College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Άδεια διαδόσεως φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά — Οδηγία 91/414/EOK — Άρθρο 8 — Δραστική ουσία με την ονομασία aldicarb — Κύρος του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, της αποφάσεως 2003/199/EK) 26	26
2006/C 131/48	Υπόθεση C-310/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/95/EK — Γενική ασφάλεια των προϊόντων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά) 27	27
2006/C 131/49	Υπόθεση C-60/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerisches Landessozialgerichts στις 3 Φεβρουαρίου 2006 — Grete Schleppe κατά Deutsche Rentenversicherung Oberbayern 27	27
2006/C 131/50	Υπόθεση C-80/06: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale ordinario di Novara με διάταξη της 5ης Ιανουαρίου 2006 στα πλαίσια της υποθέσεως Carp Snc di L. Moleri e Valter Corsi και Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti κατά Ecorad Srl 28	28
2006/C 131/51	Υπόθεση C-97/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid στις 20 Φεβρουαρίου 2006 — Navicon, S.A κατά Administración del Estado 28	28
2006/C 131/52	Υπόθεση C-115/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Berlin στις 28 Φεβρουαρίου 2006 — Annette Radke κατά Achterberg Service GmbH & Co KG 29	29
2006/C 131/53	Υπόθεση C-119/06: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας 29	29
2006/C 131/54	Υπόθεση C-136/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας 30	30
2006/C 131/55	Υπόθεση C-137/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας 30	30
2006/C 131/56	Υπόθεση C-138/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας 30	30
2006/C 131/57	Υπόθεση C-152/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας 31	31
2006/C 131/58	Υπόθεση C-153/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας 31	31

2006/C 131/59	Υπόθεση C-154/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	32
2006/C 131/60	Υπόθεση C-156/06: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	32
2006/C 131/61	Υπόθεση C-157/06: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	32
2006/C 131/62	Υπόθεση C-159/06: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	33
2006/C 131/63	Υπόθεση C-160/06: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	33
2006/C 131/64	Υπόθεση C-167/06 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 29/03/2006 οι: Ερμιόνη Κομνηνού, Γρηγόριος Ντόκος, Δονάτος Παππάς, Βασίλειος Παππάς, Αριστείδης Παππάς, Ελευθερία Παππά, Λαμπρινή Παππά, Ειρήνη Παππά, Αλεξάνδρα Ντόκου, Φώτιος Δημητρίου, Ζωή Δημητρίου, Πέτρος Μπολόσης, Δέσποινα Μπολόση, Κωνσταντίνος Μπολόσης και Θωμάς Μπολόσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (Πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 13/01/2006 στην υπόθεση T-42/04, Κομνηνού κ.λ.π κατά Επιτροπής	34
2006/C 131/65	Υπόθεση C-172/06: Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	35
2006/C 131/66	Υπόθεση C-176/06 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 5 Απριλίου 2006 οι Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG και Hamburgische Electricitäts-Werke AG	35
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 131/67	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	37
2006/C 131/68	Υπόθεση T-279/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Degussa κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμπράξεις — Αγορά της μεθειονίνης — Ενιαίος και διαρκής χαρακτήρας της παραβάσεως — Πρόστιμο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 — Τεκμήριο αθώτητας»)	37
2006/C 131/69	Υπόθεση T-351/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 Deutsche Bahn κατά Επιτροπής («Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία ανταγωνιστή — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Φόροι καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή χρησιμοποιούμενα ως καύσιμα για την αεροναυτιλία — Απαλλαγή από τον φόρο — Έγγραφο της Επιτροπής προς τον καταγγέλλοντα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προσβλητέα πράξη — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Έννοια της ενισχύσεως — Δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος — Ισότητα μεταχειρίσεως»)	37
2006/C 131/70	Υπόθεση T-17/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διασώσεως και διαρθρώσεως προβληματικών επιχειρήσεων — Αναγκαιότητα των ενισχύσεων)	38

2006/C 131/71	Υπόθεση T-309/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006 — Camós Grau κατά Επιτροπής («Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF) σχετικά με τη διαχείριση και τη χρηματοδότηση του Ινστιτούτου για τις σχέσεις μεταξύ της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής (IRELA) — Σύγκρουση συμφερόντων που ενδέχεται να υπάρχει στο πρόσωπο ενός εξεταστή — Ανάκληση του ορισμού ενός εξεταστή ως μέλους της ερευνητικής ομάδας — Συνέπειες για τη διεξαγωγή της έρευνας και για το πόρισμα της έρευνας — Έκθεση περατώσεως της έρευνας — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό») 38	38
2006/C 131/72	Υπόθεση T-344/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Saiwa κατά ΓΕΕΑ (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «SELEZIONE ORO Barilla» — Ανακοπή — Προγενέστερα λεκτικά σήματα ORO και ORO SAIWA — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόρριψη της ανακοπής) 39	39
2006/C 131/73	Υπόθεση T-202/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Madaus κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα ECHINACIN — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος ECHINAID — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 39	39
2006/C 131/74	Υπόθεση T-388/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Kachakil Amar κατά ΓΕΕΑ (Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από επίμηκες αδρό μαύρο περίγραμμα που καταλήγει σε τρίγωνο — Άρνηση καταχωρίσεως — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα με τη χρήση) 40	40
2006/C 131/75	Υπόθεση T-2/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2006 — Koçkmas κ.λπ. κατά Επιτροπής (Απαράδεκτο — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής να μην υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παράλειψη δεκτική προσφυγής — Παράλειψη υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο — Διακριτική εξουσία — Διαταγή) 40	40
2006/C 131/76	Υπόθεση T-398/05 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Απριλίου 2006 — Tesoka κατά FEACVT («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κατάργηση της δίκης») 40	40
2006/C 131/77	Υπόθεση T-20/06: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2006 — Γραμματικόπουλος/ΓΕΕΑ 41	41
2006/C 131/78	Υπόθεση T-85/06: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — General Química κ.λπ. κατά Επιτροπής 41	41
2006/C 131/79	Υπόθεση T- 89/06: Προσφυγή/αγωγή της 15ης Μαρτίου 2006 — Lebard κατά Επιτροπής. 42	42
2006/C 131/80	Υπόθεση T-93/06: Προσφυγή της εταιρίας Mühlhens κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 2006 43	43
2006/C 131/81	Υπόθεση T-95/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) 43	43
2006/C 131/82	Υπόθεση T-97/06: Προσφυγή της 29ής Μαρτίου 2006 — Neoperl κατά ΓΕΕΑ 44	44
2006/C 131/83	Υπόθεση T-98/06: Προσφυγή που κατατέθηκε στις 28 Μαρτίου 2006 — Fédération nationale du Crédit agricole κατά Επιτροπής 44	44

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2006/C 131/84	Υπόθεση T-104/06: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2006 — SPM κατά Επιτροπής	45
2006/C 131/85	Υπόθεση T-109/06: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2006 — Vodafone España και Vodafone Group κατά Επιτροπής	46
2006/C 131/86	Υπόθεση T-112/06: Προσφυγή της Inter-IKEA κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 7 Απριλίου 2006	46
2006/C 131/87	Υπόθεση T-113/06: Προσφυγή Fjord Seafood Norway και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	47
2006/C 131/88	Υπόθεση T-114/06: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα στις 14 Απριλίου 2006 — GLOBE κατά Επιτροπής	48
2006/C 131/89	Υπόθεση T-118/06: Προσφυγή της εταιρίας Zuffa κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 12 Απριλίου 2006	48
2006/C 131/90	Υπόθεση T-125/06: Προσφυγή/αγωγή ασκηθείσα στις 3 Μαΐου 2006 — Centro Studi A. Manieri κατά Συμβουλίου	49
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 131/91	Υπόθεση F-30/06: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Hanot κατά Επιτροπής	50
2006/C 131/92	Υπόθεση F-31/06: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Perez-Minayo Barroso και Pino κατά Επιτροπής	50
2006/C 131/93	Υπόθεση F-32/06: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Μαρτίου 2006 — De la Cruz κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία	51
2006/C 131/94	Υπόθεση F-33/06: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Campoli κατά Επιτροπής	52
2006/C 131/95	Υπόθεση F-36/06: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2006 — Martin Magone κατά Επιτροπής	52
2006/C 131/96	Υπόθεση F-37/06: Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2006 — Strack κατά Επιτροπής	53
2006/C 131/97	Υπόθεση F-39/06: Προσφυγή-αγωγή της 11ης Απριλίου 2006 — Chassagne κατά Επιτροπής	53
2006/C 131/98	Υπόθεση F-41/06: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Απριλίου 2006 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής	54
2006/C 131/99	Υπόθεση F-42/06: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Απριλίου 2006 — Sundholm κατά Επιτροπής	54
<hr/>		
II Προπαρασκευαστικές πράξεις		
.....		
<hr/>		
III Πληροφορίες		
2006/C 131/100	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 121 της 20.5.2006	55

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise

(Υπόθεση C-255/02) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 5, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Οικονομική δραστηριότητα — Παραδόσεις αγαθών — Παροχές υπηρεσιών — Καταχρηστική πρακτική — Πράξεις με μοναδικό σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος)

(2006/C 131/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd

κατά: Commissioners of Customs & Excise

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, London — Ερμηνεία της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Πράξεις διενεργηθείσες με αποκλειστική πρόθεση την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος — Πράξεις χωρίς αυτοτελή οικονομικό σκοπό

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Πράξεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συνιστούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών και οικονομική δραστη-

ριότητα, υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, εφόσον πληρούν τα αντικειμενικά κριτήρια στα οποία βασίζονται οι εν λόγω έννοιες, ακόμη και οσάκις διενεργούνται με μόνο σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος, χωρίς άλλο οικονομικό σκοπό.

2) Η έκτη οδηγία έχει την έννοια ότι κωλύει το δικαίωμα του υποκειμένου στον φόρο να εκπέσει τον καταβληθέντα ΦΠΑ επί των εισροών οσάκις οι πράξεις στις οποίες βασίζεται το δικαίωμα αυτό συνιστούν καταχρηστική πρακτική.

Η διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής επιβάλλει, αφενός, όπως οι επίμαχες πράξεις, παρά την τυπική εφαρμογή των προϋποθέσεων που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις της έκτης οδηγίας και της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρει την οδηγία αυτή στο εσωτερικό δίκαιο, έχουν ως αποτέλεσμα την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος του οποίου η χορήγηση θα αντέβαινε στον επιδιωκόμενο από τις διατάξεις αυτές σκοπό. Αφετέρου, πρέπει επίσης να προκύπτει από ένα σύνολο αντικειμενικών στοιχείων ότι ο κύριος σκοπός των επίμαχων πράξεων είναι η επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος.

3) Εφόσον έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής, οι πράξεις που αποτελούν μέρος καταχρηστικής πρακτικής πρέπει να ορισθούν εκ νέου προκειμένου να αποκατασταθούν τα πράγματα στην κατάσταση που θα υφίστατο αν δεν είχαν συντελεστεί οι πράξεις που συνιστούν την εν λόγω καταχρηστική πρακτική.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 28.09.2002.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division)] για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise

(Υπόθεση C-419/02) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Απαιτητό του ΦΠΑ — Προκαταβολές — Προκαταβολικές πληρωμές για μελλοντικές παραδόσεις φαρμακευτικών προϊόντων και προθέσεων)

(2006/C 131/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες-αντεφεσίβλητες: BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd

Εφεσίβλητοι-αντεφεσείοντες: Commissioners of Customs & Excise

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έννοια της «παραδόσεως αγαθών» και των «οικονομικών δραστηριοτήτων» — Συμβάσεις μεταξύ εταιριών για την παράδοση φαρμακευτικών προϊόντων και προθέσεων που έχουν μοναδικό σκοπό την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος

Διατακτικό της αποφάσεως

Δεν επιίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, προκαταβολές, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, ενός κατ' αποκοπήν ποσού καταβαλλομένου για προϊόντα προσδιοριζόμενα γενικώς σε κατάλογο δυνάμενο να τροποποιηθεί ανά πάσα στιγμή με κοινή συμφωνία μεταξύ αγοραστή και πωλητή, από τον οποίο ο αγοραστής θα μπορεί ενδεχομένως να επιλέγει αντικείμενα, βάσει συμφωνίας την οποία μπορεί ανά πάσα στιγμή να καταγγείλει μονομερώς και να αναζητήσει το σύνολο της μη χρησιμοποιηθείσας προκαταβολής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 8.2.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais κατά Finanzamt Germersheim

(Υπόθεση C-152/03) ⁽¹⁾

(Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ, νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που περιορίζει τον συνυπολογισμό των ζημιών από μισθώσεις ακινήτων τα οποία βρίσκονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους)

(2006/C 131/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais

κατά

Finanzamt Germersheim

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία των άρθρων 43 και 56 ΕΚ — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων που προβλέπει ότι η δυνατότητα εκπτώσεως των ζημιών από τη μίσθωση ακινήτων ή η εφαρμογή της ρήτρας περί αρνητικής προοδευτικής κλίμακας στις ζημίες αυτές ισχύει μόνο για τις ζημίες τις σχετικές με ακίνητα κείμενα στην ημεδαπή.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ, νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία δεν επιτρέπει στα φυσικά πρόσωπα, τα οποία λαμβάνουν εισοδήματα εντός κράτους μέλους από εξαρτημένη εργασία και φορολογούνται σ' αυτό απεριόριστως, να ζητήσουν, για τον προσδιορισμό του φορολογικού συντελεστή των εν λόγω εισοδημάτων σ' αυτό το κράτος, να λαμβάνονται υπόψη οι απώλειες εισοδήματος που είναι συναφείς με οικία που χρησιμοποιούν για ιδιοκατοίκηση και η οποία βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, ενώ τα θετικά εισοδήματα από μισθώσεις που προέρχονται από μια τέτοια οικία λαμβάνονται υπόψη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 158 της 5.7.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — University of Huddersfield Higher Education Corporation κατά Commissioners of Customs & Excise

(Υπόθεση C-223/03) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 5, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Οικονομική δραστηριότητα — Παραδόσεις αγαθών — Παροχές υπηρεσιών — Πράξεις με μοναδικό σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος)

(2006/C 131/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

University of Huddersfield Higher Education Corporation

κατά

Commissioners of Customs & Excise

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Ερμηνεία της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έννοια των παραδόσεων αγαθών και των παροχών υπηρεσιών που υπόκεινται στον φόρο προστιθέμενης αξίας — Έννοια των οικονομικών δραστηριοτήτων — Συμβάσεις μισθώσεως και υπομισθώσεως με μόνο σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος

Διατακτικό της αποφάσεως

Πράξεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συνιστούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών και οικονομική δραστηριότητα, υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, εφόσον πληρούν τα αντικειμενικά κριτήρια στα οποία βασίζονται οι εν λόγω έννοιες, ακόμη και οσάκις διενεργούνται με μόνο σκοπό την επίτευξη φορολογικού πλεονεκτήματος, χωρίς άλλο οικονομικό σκοπό.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 06.09.2003

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-232/03) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Εργαζόμενοι — Ελεύθερη κυκλοφορία — Χρήση, εκ μέρους εργαζομένου, οχημάτων ταξινομημένων στην αλλοδαπή τα οποία τίθενται στη διάθεσή του από τον εγκατεστημένο στην αλλοδαπή εργοδότη του)

(2006/C 131/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: Alice Guimaraes-Purokoski και T. Rynnä)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: K. Manji και P. Whipple, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 10 και 39 ΕΚ — Προϋποθέσεις χρήσεως, εκ μέρους εργαζομένων που κατοικούν στη Φινλανδία και απασχολούνται στην αλλοδαπή, οχημάτων ταξινομημένων στην αλλοδαπή τα οποία τίθενται στη διάθεσή τους από τον εργοδότη τους

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, απαγορεύοντας στους μεθοριακούς εργαζομένους που κατοικούν στη Φινλανδία και απασχολούνται σε άλλο κράτος μέλος να χρησιμοποιούν οχήματα ταξινομημένα σε άλλο κράτος μέλος τα οποία θέτουν στις διάθεσή τους οι εγκατεστημένοι στο άλλο αυτό κράτος εργοδότες τους, για τον λόγο και μόνον ότι οι εν λόγω μεθοριακοί εργαζόμενοι κατοικούν εντός της φινλανδικής επικράτειας, όπου μεταφέρονται τα ανήκοντα στους εργοδότες οχήματα,

και

απαγορεύοντας στους μεθοριακούς εργαζομένους να χρησιμοποιούν, για επαγγελματικές και προσωπικές ανάγκες, εταιρικά οχήματα ταξινομημένα σε άλλο κράτος μέλος τα οποία θέτουν στη διάθεσή τους οι εγκατεστημένοι στο άλλο αυτό κράτος εργοδότες τους, μολονότι τα οχήματα αυτά δεν προορίζονται, κατ' ανάγκην, για μόνιμη χρήση εντός της Φινλανδίας ούτε χρησιμοποιούνται πράγματι κατ' αυτόν τον τρόπο, για τον λόγο και μόνον ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι κατοικούν εντός της φινλανδικής επικράτειας, όπου μεταφέρονται τα ανήκοντα στους εργοδότες οχήματα,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 ΕΚ.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 4) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — CLT-UFA SA κατά Finanzamt Köln-West

(Υπόθεση C-253/03) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική νομοθεσία — Φόροι επί των κερδών των εταιριών)

(2006/C 131/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CLT-UFA SA

κατά

Finanzamt Köln-West

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 43 ΕΚ) και του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 48 ΕΚ) — Εθνική νομοθεσία περί αμέσων φόρων επί των κερδών των εταιριών — Φορολόγηση των μόνιμων εγκαταστάσεων — Συντελεστής φορολογίας των κερδών, τα οποία πραγματοποιούν οι θυγατρικές των αλλοδαπών ανωνύμων εταιριών, υψηλότερος από τον συντελεστή φορολογίας των κερδών, τα οποία πραγματοποιούνται από τις θυγατρικές και διανέμονται στις αλλοδαπές μητρικές εταιρίες

Διατακτικό της απόφασεως

- 1) Τα άρθρα 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) και 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 48 ΕΚ) απαγορεύουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει, στην περίπτωση υποκαταστήματος εταιρίας έχουσας την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, φορολογικό συντελεστή επί των κερδών του υποκαταστήματος αυτού μεγαλύτερο του φορολογικού συντελεστή επί των κερδών της θυγατρικής μιας τέτοιας εταιρίας, όταν αυτή η θυγατρική καταβάλλει εξ ολοκλήρου τα κέρδη της στη μητρική της εταιρία.
- 2) Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει τον φορολογικό συντελεστή που πρέπει να εφαρμοστεί επί των κερδών ενός υποκαταστήματος, όπως το επίμαχο της κύριας δίκης, σε

συνάρτηση με τον συνολικό φορολογικό συντελεστή που θα εφαρμοζόταν σε περίπτωση καταβολής των κερδών μιας θυγατρικής στη μητρική της εταιρία.

(¹) ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Silvia Hosse κατά Land Salzburg

(Υπόθεση C-286/03) (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 4, παράγραφος 2β — Ειδικές παροχές μη βασιζόμενες στην καταβολή εισφορών — Αυστριακή παροχή προοριζόμενη για την κάλυψη του κινδύνου όσον αφορά εξαρτώμενο από τις φροντίδες άλλου πρόσωπο — Χαρακτηρισμός της παροχής και νόμιμος χαρακτήρας της προϋποθέσεως κατοικίας από πλευράς του κανονισμού 1408/71 — Ο έγκων δικαιώματα από τον ασφαλισμένο)

(2006/C 131/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Silvia Hosse

κατά

Land Salzburg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 2β, και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 28, σ. 1) καθώς και του κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 — Νομοθεσία ομόσπονδου κράτους (Bundesland) (Salzburg) δυνάμει της οποίας το δικαίωμα σε παροχές καλύπτουσες τον κίνδυνο απώλειας της αυτονομίας παιδιού με ειδικές ανάγκες, μέλους της οικογενείας εργαζομένου, υπόκειται σε προϋπόθεση κατοικίας — Έννοια «ειδικής παροχής χωρίς συνεισφορά» — Ερμηνεία του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Κοινωνικό πλεονέκτημα

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Ένα επίδομα ειδικής φροντίδας, όπως το προβλεπόμενο από τον *Salzburger Pflegegeldgesetz*, δεν αποτελεί ειδική παροχή μη βασισμένη σε καταβολή εισφορών, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2β, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, αλλά παροχή ασθένειας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού.
- 2) Το μέλος της οικογένειας μισθωτού εργαζομένου στο *Land Salzburg*, που κατοικεί μαζί με την οικογένειά του στη Γερμανία, μπορεί, εφόσον πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις χορηγήσεως, να αξιώσει από τον αρμόδιο φορέα του τόπου εργασίας του μισθωτού την καταβολή επιδόματος ειδικής φροντίδας, όπως το καταβαλλόμενο από τον *Salzburger Pflegegeldgesetz*, ως παροχή ασθένειας σε χρήμα, όπως προβλέπεται από το άρθρο 19 του κανονισμού 1408/71, στο μέτρο που το μέλος της οικογένειας δεν δικαιούται ανάλογης παροχής δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί.

(¹) ΕΕ C 226 της 20.09.2003

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-323/03) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Θαλάσσιες ενδομεταφορές — Δυνατότητα εφαρμογής στις υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών εντός της *ría de Vigo* — Δημόσια ανάθεση επί είκοσι έτη σε ένα μόνο μεταφορέα — Σύμφωνος με τον κανονισμό χαρακτήρας — Δυνατότητα συνάψεως συμβάσεων αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας ή επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Ρήτρα διασφάλισης (ή ρήτρα «standstill»)

(2006/C 131/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral και K. Simonsson]

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας [εκπρόσωποι: L. Fraguas Gadea και J. M. Rodríguez Cárcamo]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 1, 4, 7 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (ΕΕ L 364, σ. 7) και της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την ανάθεση υπηρεσιών θαλάσσιες μεταφορές εντός

της *ría de Vigo* επί είκοσι έτη σε ένα μόνο μεταφορέα και προβλέπει πιο περιοριστικό καθεστώς, επιβάλλοντας υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, διατηρώντας σε ισχύ κανονιστική ρύθμιση η οποία:
- επιτρέπει την ανάθεση των υπηρεσιών θαλάσσιες μεταφορές επιβατών εντός της *ría de Vigo* σε ένα μόνο μεταφορέα για χρονικό διάστημα είκοσι ετών και προβλέπει ως κριτήριο αναθέσεως, μεταξύ άλλων, την πείρα στις μεταφορές εντός της *ría de Vigo*,
 - επιτρέπει να εξαρτάται από τον όρο παροχής δημόσιας υπηρεσίας η παροχή εποχικών υπηρεσιών μεταφοράς προς τα νησιά ή τακτικών υπηρεσιών μεταφοράς μεταξύ λιμένων της ηπειρωτικής χώρας,
 - προ της εκδόσεώς της, δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαβουλεύσεων μεταξύ του Βασιλείου της Ισπανίας και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

παρέβη τα άρθρα 1, 4, και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), καθώς και τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον εν λόγω κανονισμό.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 239 της 04.10.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αιτήσεις του *Tribunale di Cagliari*, *Tribunale ordinario di Cagliari* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori, Giuseppe Ignazio Boi κατά *Regione autonoma della Sardegna*

(Συγκεκριασθείσες υποθέσεις C-346/03 και C-529/03) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 97/612/ΕΚ — Επιδότηση δανείου υπέρ γεωργικών επιχειρήσεων — Άρθρο 92, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 3, στοιχεία α' και γ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν κατόπιν τροποποίησεως άρθρο 87, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 3, στοιχεία α' και γ', ΕΚ) — Παραδεκτό — Νομική βάση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2006/C 131/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Cagliari, *Tribunale ordinario di Cagliari*

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori, Giuseppe Ignazio Boi

κατά

Regione autonoma della Sardegna

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale civile e penale di Cagliari — Κύρος της αποφάσεως 97/612/EK της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 1997, με την οποία κηρύχθηκαν παράνομες οι ενισχύσεις που χορήγησε η Σαρδηνία στον τομέα της γεωργίας (ΕΕ L 248, σ. 27)

Διατακτικό της αποφάσεως

Από την εξέταση της απόφασης 97/612/EK της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από την Περιφέρεια Σαρδηνίας (Ιταλία) στον γεωργικό τομέα, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της απόφασης αυτής.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003.
ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Siegfried Aulinger κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-371/03) (¹)

(Εξωτερική πολιτική και πολιτική για την ασφάλεια — Κοινή εμπορική πολιτική — Εμπορικός αποκλεισμός σε βάρος των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1432/92 — Μεταφορά προσώπων)

(2006/C 131/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Siegfried Aulinger

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1432/92 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 1992, που παρεμποδίζει τις συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου (ΕΕ L 151, σ. 4) — Απαγόρευση ή μη, της μετα-

φοράς προσώπων με προορισμό ή σημείο αναχώρησης τα σύνορα της Σερβίας και του Μαυροβουνίου

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1432/92 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 1992, που παρεμποδίζει τις συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπορική μεταφορά προσώπων με προορισμό ή προέλευση τις Δημοκρατίες της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, που πραγματοποιούνταν υπό τη μορφή σπαστής μεταφοράς, απαγορευόταν.

Με την έκφραση «σπαστή μεταφορά» νοείται η μεταφορά προσώπων με προορισμό ή προέλευση τη ζώνη οικονομικού αποκλεισμού, μεταφορά η οποία έχει οργανωθεί διά της συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεως εγκατεστημένης σε κράτος μέλος της Κοινότητας και άλλης επιχειρήσεως έχουσας την έδρα της στη ζώνη οικονομικού αποκλεισμού, νοουμένου ότι η πρώτη αναλαμβάνει τη μεταφορά με προορισμό ή προέλευση σημείο πλησίον των συνόρων της ζώνης οικονομικού αποκλεισμού, ενώ η δεύτερη τη μεταφορά από το σημείο αυτό στη ζώνη οικονομικού αποκλεισμού ή από την εν λόγω ζώνη στο σημείο αυτό (με μετεπιβίβαση των επιβατών).

(¹) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te 's-Hertogenbosch για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Κληρονόμοι της M. E. A. van Hilten-van der Heijden κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

(Υπόθεση C-513/03) (¹)

(Κινήσεις κεφαλαίων — Άρθρο 73 Β, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ) — Φόρος κληρονομίας — Πλάσμα δικαίου κατά το οποίο ένας υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος απεβίωσε εντός δέκα ετών αφότου είχε εγκαταλείψει αυτό το κράτος μέλος λογίζεται ότι κατά τον χρόνο του θανάτου του κατοικούσε εκεί — Τρίτο κράτος)

(2006/C 131/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κληρονόμοι της M. E. A. van Hilten-van der Heijden

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* — Ερμηνεία των άρθρων 57, παράγραφος 1, και 58, παράγραφος 3, ΕΚ και της Δηλώσεως (αριθ. 7) σχετικά με το άρθρο 73 Δ (νυν άρθρο 58 ΕΚ) της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, δηλώσεως η οποία προσαρτάται στην Τελική Πράξη του Μάαστριχτ — Φορολογική διάταξη κράτους μέλους σχετικά με τον φόρο κληρονομίας, βάσει της οποίας ο υπήκοος του κράτους αυτού, ο οποίος κατοικούσε στο κράτος αυτό και απεβίωσε εντός δέκα ετών από τότε που εγκατέλειψε την ημεδαπή, λογίζεται κάτοικος ημεδαπής για την επιβολή φόρου κληρονομίας — Υπήκοος που όταν απεβίωσε ήταν κάτοικος τρίτης χώρας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 73 Β της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56 ΕΚ) πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας η κληρονομία ενός υπηκόου αυτού του κράτους μέλους, ο οποίος απεβίωσε εντός δέκα ετών από τότε που μετέφερε στην αλλοδαπή την κατοικία που είχε στο πιο πάνω κράτος μέλος, φορολογείται ως εάν ο υπήκοος αυτός είχε διατηρήσει την κατοικία του στο ίδιο κράτος και συγχρόνως αφαιρούνται οι φόροι κληρονομίας που εισπράχθηκαν από άλλα κράτη.

(¹) ΕΕ C 85 της 03.04.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήματος των Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation κατά Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-535/03) (¹)

(Αλιεία — Γάδος — Περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας — Δοκότερατες με ανοιχτό δίχτυ — Αρχή της αναλογικότητας και αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2006/C 131/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: The Queen, κατόπιν αιτήματος των Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation

Καθού: Department for Environment, Food and Rural Affairs

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Κύρος των σημείων 4, στοιχείο β', και 6, στοιχείο α', του παραρτήματος XVII, του κανονισμού (ΕΚ) 2341/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού, για το 2003, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 356, σ. 12) — Κύρος του άρθρου 1 της αποφάσεως 2003/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 2003, για τη χορήγηση πρόσθετων ημερών απουσίας των αλιευτικών σκαφών από λιμάνια σε κράτη μέλη σύμφωνα με το παράρτημα XVII του κανονισμού 2341/2002 — Συμβατότητα με τα άρθρα 28, 29, 33 και 34 ΕΚ — Αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Θεμελιώδης ελευθερία ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας

Διατακτικό της αποφάσεως

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προκύπτει κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος

— των σημείων 4, στοιχείο β', και 6, στοιχείο α', του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) 2341/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού, για το 2003, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων,

— των σημείων 4, στοιχείο β', και 6, στοιχείο α', του ίδιου παραρτήματος, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 671/2003 του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 2003,

— του άρθρου 1 της αποφάσεως 2003/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 2003, για τη χορήγηση πρόσθετων ημερών απουσίας των αλιευτικών σκαφών από λιμάνια σε κράτη μέλη σύμφωνα με το παράρτημα XVII του κανονισμού 2341/2002.

(¹) ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-546/03) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Διαδικασίες για την εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Καθυστερημένη καταβολή των σχετικών με τους εν λόγω δασμούς ιδίων πόρων και μη καταβολή τόκων υπερημερίας)

(2006/C 131/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Diaz-Llanos La Roche και G. Wilms)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας [εκπρόσωποι: M. Muñoz Pérez]

Παρεμβαίνοντες: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: K. Wistrand)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), και άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή (ΕΕ L 186, σ. 1) — Καθυστερημένη καταβολή μέρους των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε περίπτωση εκ των υστέρων εισπράξεως των τελωνειακών τελών — Άρνηση καταβολής των τόκων υπερημερίας που οφείλονται λόγω της καθυστέρησης των εγγραφών στον λογαριασμό της Επιτροπής

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας,

α) μη τηρώντας τις προθεσμίες για την εκ των υστέρων βεβαίωση των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή, οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή, και, από 1ης Ιανουαρίου 1994, από το άρθρο 220, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η απόδοση των ιδίων πόρων, και

β) μη καταβάλλοντας στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τόκους υπερημερίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της

απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, και, από 31ης Μαΐου 2000, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω διατάξεις.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Rechtbank Utrecht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Poseidon Chartering BV κατά Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdjtje Sijswerda, Gerrit Schram

(Υπόθεση C-3/04) ⁽¹⁾

(Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Ανεξάρτητοι εμπορικοί αντιπρόσωποι — Έννοια εμπορικού αντιπροσώπου — Σύναψη και διαδοχικές ανανεώσεις μίας μόνο συμβάσεως επί πολλά έτη)

(2006/C 131/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Utrecht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Poseidon Chartering BV

κατά

Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdjtje Sijswerda, Gerrit Schram

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Utrecht — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ΕΕ L 382, σ. 17) — Έννοια του εμπορικού αντιπροσώπου — Ανεξάρτητος μεσολαβητής που διαπραγματεύθηκε, για έναν εφοπλιστή αντί προμήθειας, τη σύναψη συμβάσεως χρονοναυλώσεως καθώς και την παράταξη της κάθε χρόνου.

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν σε έναν ανεξάρτητο μεσολαβητή ανατέθηκε η σύνταξη μίας μόνο συμβάσεως, η οποία ανανεώθηκε εν συνεχεία επί πολλά έτη, ο προβλεπόμενος από την εν λόγω διάταξη όρος περί μόνιμης αναθέσεως επιτάσσει να έχει αναθέσει ο αντιπροσωπευόμενος στον μεσολαβητή αυτόν τη διαπραγμάτευση των διαδοχικών ανανεώσεων της συμβάσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 59 της 06.03.2004

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-65/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Συνθήκη ΕΚΑΕ — Πεδίο εφαρμογής — Οδηγία 89/618/Ευρατόμ — Προστασία της υγείας — Ιοντίζουσες ακτινοβολίες — Χρησιμοποίηση πυρηνικής ενέργειας για στρατιωτικούς σκοπούς — Επισκευή πυρηνοκίνητου υποβρυχίου)

(2006/C 131/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: η L. Ström van Lier και ο J. Grunwald]

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [εκπρόσωποι: οι C. Jackson και C. Gibbs, επικουρούμενες από τους D. Wyatt, QC, και S. Tromans, barrister]

Παραμβαίνουσα: Γαλλική Δημοκρατία [εκπρόσωποι: R. Abraham, G. de Bergues, E. Puisais και C. Jurgensen]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παραβίαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/618/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1989, σχετικά με την ενημέρωση του πληθυσμού για τα εφαρμοστέα μέτρα προστασίας της υγείας και την ακολουθητέα συμπεριφορά σε περίπτωση έκτακτου κινδύνου από ακτινοβολίες (ΕΕ L 357, σ. 31)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.04.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-122/04) (¹)

(Αρμοδιότητες της Επιτροπής — Όροι ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων — Εκτέλεση του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus))

(2006/C 131/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: C.-F. Durand και M. van Beek]

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [εκπρόσωποι: K. Bradley και M. Gómez-Leal], Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως [εκπρόσωποι: I. Díez Parra και M. Balta]

Παραμβαίνοντες υπέρ των καθών: Βασίλειο της Ισπανίας [εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez], Δημοκρατία της Φινλανδίας [εκπρόσωπος: T. Rynnä]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2152/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Έμφαση στα δάση) (Forest Focus) (ΕΕ 2003, L 324, σ. 1), καθώς και υποβάλλει τη λήψη των μέτρων εφαρμογής του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1992, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ 1999, L 184, σ. 23) — Περιορισμός των δυνατοτήτων επιλογής, από το Συμβούλιο, μεταξύ των εκτελεστικών μέτρων που προβλέπει η απόφαση 1999/468/ΕΚ.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Amy Rockler κατά Försäkringskassan, πρώην Riksförsäkringsverket

(Υπόθεση C-137/04) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Γονικά επιδόματα — Συνυπολογισμός της περιόδου υπαγωγής στο κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)

(2006/C 131/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Regeringsrätten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Amy Rockler

κατά

Försäkringskassan, πρώην Riksförsäkringsverket

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Regeringsrätten — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ — Δικαίωμα σε γονικά επιδόματα (föräldrapenning) — Μη συνυπολογισμός της περιόδου υπαγωγής στο κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας που προβλέπει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) έχει την έννοια ότι κατά την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η περίοδος κατά την οποία ένας εργαζόμενος υπαγόταν στο κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρέπει να ληφθεί υπόψη.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-177/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Χρηματικές κυρώσεις — Μερική εκτέλεση της απόφασης κατά τη διάρκεια της δίκης)

(2006/C 131/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και R. Loosli)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση C-52/00 σχετικά με τη μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29) — Μη τροποποίηση των διατάξεων του γαλλικού αστικού κώδικα — Αίτημα επιβολής χρηματικής ποινής

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας ρύθμιση σύμφωνα με την οποία ο προμηθευτής ελαττωματικού προϊόντος ευθύνεται υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τον παραγωγό, όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί η ταυτότητα του παραγωγού, ακόμη και αν ο εν λόγω προμηθευτής έχει ενημερώσει τον ζημιωθέντα, εντός εύλογης προθεσμίας, για την ταυτότητα αυτού που του προμήθευσε το προϊόν, δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη εκτέλεση της απόφασης της 25ης Απριλίου 2002, C-52/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σε σχέση με τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, και παρέβη, ως εκ τούτου, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ.
- 2) Υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 31 650 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης κατά τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πλήρη εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης της 25ης Απριλίου 2002, Επιτροπή κατά Γαλλίας, από της δημοσίευσής της παρούσας απόφασης μέχρι την πλήρη εκτέλεση της εν λόγω απόφασης της 25ης Απριλίου 2002.
- 3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 30.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του länsrätten i Stockholms län (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ulf Öberg κατά Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, πρώην Stockholms läns allmänna försäkringskassa

(Υπόθεση C-185/04) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων — Υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Γονικά επιδόματα — Συνυπολογισμός του χρόνου ασφαλίσεως στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)

(2006/C 131/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

länsrätten i Stockholms län

Διάδικοι στην κύρια δίκη

Ulf Öberg

κατά

Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, πρώην Stockholms läns allmänna försäkringskassa

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — länsrätten i Stockholms län — Ερμηνεία των άρθρων 12 ΕΚ, 17, παράγραφος 2, ΕΚ, 18 ΕΚ και 39 ΕΚ, του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2), καθώς και της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνάφθηκε από την UNICE, τη CEEP και τη CES (ΕΕ L 145, σ. 4) — Δικαίωμα σε γονικό επίδομα (föräldrapenning) — Μη συνυπολογισμός του χρόνου υπαγωγής στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 39 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι, σε περίπτωση εφαρμογής εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο εργαζόμενος υπαγόταν στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 179 της 10.07.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης του Hof van beroep te Antwerpen) — Belgische Staat κατά Molenbergnatie NV

(Υπόθεση C-201/04) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως στον οφειλέτη του ποσού των οφειλόμενων δασμών αμέσως μόλις βεβαιωθεί και πριν από την παρέλευση της τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γένεσης της οφειλής — Έννοια της «ισχύουσας διαδικασίας»)

(2006/C 131/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικο στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Staat

κατά

Molenbergnatie NV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Διαχρονική εφαρμογή — Είσπραξη τελωνειακής οφειλής που γεννήθηκε πριν από τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού — Ερμηνεία του άρθρου 221 του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως στον οφειλέτη του ποσού των οφειλομένων από αυτόν δασμών από τη στιγμή της βεβαιώσεώς του και υποχρέωση γνωστοποιήσεως του ποσού αυτού εντός προθεσμίας τριών ετών από την ημερομηνία γενέσεως της τελωνειακής οφειλής

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Μόνον οι διαδικαστικοί κανόνες των άρθρων 217 έως 232 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα που τέθηκαν σε ισχύ μετά την 1η Ιανουαρίου 1994 έχουν εφαρμογή στην είσπραξη τελωνειακής οφειλής που γεννήθηκε μετά την ημερομηνία αυτή.
- 2) Το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 επιτάσσει να γίνει η βεβαίωση του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πριν από τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη.
- 3) Μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 221, παράγραφος 3, του κανονισμού 2913/92, η αξίωση προς είσπραξη της τελωνειακής οφειλής παραγράφεται υπό την επιφύλαξη της εξαιρέσεως του ίδιου αυτού άρθρου, γεγονός που ισοδυναμεί με παραγραφή της ίδιας της οφειλής και, συνεπώς, με απόσβεσή της. Λαμβανομένου υπόψη του κανόνα κατά τον τρόπο αυτό, το άρθρο 221, παράγραφος 3, πρέπει να θεωρηθεί, αντίθετα με τις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου, ως ουσιαστική διάταξη και δεν μπορεί, επομένως, να έχει εφαρμογή στην είσπραξη τελωνειακής οφειλής που γεννήθηκε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994. Όταν η τελωνειακή οφειλή γεννήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 1994, η εν λόγω οφειλή μπορεί να διέπεται μόνον από τους ισχύοντες κατά την ημερομηνία αυτή κανόνες περί παραγραφής ακόμη και αν η διαδικασία είσπραξεως της οφειλής κινήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 1994.
- 4) Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να θεσπίσουν ειδικούς διαδικαστικούς κανόνες όσον αφορά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία πρέπει να γίνει η γνωστοποίηση στον οφειλέτη του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών, εφόσον μπορούν να εφαρμοστούν για την εν λόγω γνωστοποίηση οι εσωτερικοί διαδικαστικοί κανόνες γενικής εφαρμογής που εξασφαλίζουν στον οφειλέτη την προσήκουσα πληροφόρηση και του παρέχουν τη δυνατότητα, έχοντας πλήρη γνώση της υποθέσεως, να υπερασπίσει τα δικαιώματά του.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας(Υπόθεση C-205/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απασχόληση στη δημόσια διοίκηση — Μη συνυπολογισμός της αρχαιότητας και της επαγγελματικής εμπειρίας που αποκτήθηκε στη δημόσια διοίκηση άλλων κρατών μελών — Άρθρο 39 ΕΚ — Άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68)

(2006/C 131/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: G. Rozet)

Καθού: **Βασίλειο της Ισπανίας** (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 39 ΕΚ και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/01, σ. 33) — Πρόσβαση στην ισπανική δημόσια διοίκηση — Υποχρέωση αναγνωρίσεως, από οικονομικής απόψεως, της προϋπηρεσίας των πολιτών της Ένωσης στη δημόσια διοίκηση άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει νομοθετικές διατάξεις που να προβλέπουν ρητώς την υποχρέωση της ισπανικής δημόσιας διοικήσεως να αναγνωρίζει, από πλευράς οικονομικών συνεπειών, την προϋπηρεσία των πολιτών της Ένωσης στη δημόσια διοίκηση άλλου κράτους μέλους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 ΕΚ και από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C179 της 10.07.2004.

⁽¹⁾ ΕΕ C 168 της 26.6.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 — Müllhens GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα),

(Υπόθεση C-206/04) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κίνδυνος συγχύσεως — Λεκτικό σήμα ZIRH — Ανακοπή ασκήθειας από τον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος SIR)

(2006/C 131/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Müllhens GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: T. Schulte-Beckhausen και C. Musiol, Rechtsanwälte)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: S. Laitinen και A. von Mühlendahl),

Zirh International Corp., (εκπρόσωπος: L. Kouker, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 3ης Μαρτίου 2004, Müllhens GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (T 355/02) με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απορρίψεως της ανακοπής κατά της καταχωρίσεως σήματος που ασκήθηκε από δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ομοιότητα μεταξύ των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Müllhens GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου ((δευτερο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-209/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Ορτυγομάνα — Ζώνη ειδικής προστασίας του εθνικού φυσικού πάρκου του Lauteracher Ried — Αποκλεισμός των τόπων Soren και Gleggen-Köblern — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Διαδικασία σχετικά με σχέδιο κατασκευής — Διαδικασία χαράξεως οδού ταχείας κυκλοφορίας — Διαδικασία εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Διαδικαστικές παραβάσεις σχετικά με το σχέδιο κατασκευής επί αυστριακού εδάφους της ομοσπονδιακής οδού ταχείας κυκλοφορίας S 18 — Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας 92/43)

(2006/C 131/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl και J. Müller και K. Humer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202), και του άρθρου 6, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Επιστημονικώς εσφαλμένη οριοθέτηση της ζώνης ειδικής προστασίας «Lauteracher Ried», αποκλείουσα κακώς τις ζώνες «Soren» και «Gleggen-Köblern», οι οποίες είναι σημαντικές για την προστασία της ορτυγομάνας (*Crex crex*) και άλλων αποδημητικών πτηνών που διαβιούν στην περιοχή — Έγκριση σχεδίου κατασκευής δρόμου, το οποίο μπορεί να επηρεάσει την εν λόγω ζώνη, κατά παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να περιλάβει στη ζώνη ειδικής προστασίας του εθνικού φυσικού πάρκου του Lauteracher Ried τους τόπους Soren και Gleggen-Köblern, οι οποίοι βάσει επιστημονικών κριτηρίων καταλέγονται, μαζί με την εν λόγω ζώνη ειδικής προστασίας, στα καταλληλότερα από απόψεως αριθμού και επιφάνειας εδάφη κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 103, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/49/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1997, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 10.04.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate κατά FCE Bank plc

(Υπόθεση C-210/04) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 9 — Μόνιμη εγκατάσταση — Εταιρία εδρεύουσα στην αλλοδαπή — Έννομη σχέση — Συμφωνία περί της κατανομής του κόστους — Σύμβαση ΟΟΣΑ κατά της διπλής φορολογίας — Έννοια υποκειμένου στον φόρο — Παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας — Διοικητική πρακτική)

(2006/C 131/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

κατά: FCE Bank plc

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 9, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Οργανωμένη ως παραγωγική μονάδα θυγατρική εταιρίας εδρεύουσας σε άλλο κράτος — Δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η θυγατρική έχει αυτοτέλεια και να εφαρμοστεί το κριτήριο του «arm's length» το

οποίο προβλέπεται από το υπόδειγμα συμβάσεως του ΟΟΣΑ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 9, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η μόνιμη εγκατάσταση που δεν αποτελεί αυτοτελή νομική οντότητα έναντι της εταιρίας στην οποία ανήκει, βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και αποτελεί τον αποδέκτη ορισμένων υπηρεσιών που παρέχει η εταιρία αυτή δεν πρέπει να θεωρείται ως υποκείμενη στον ΦΠΑ για το κόστος της παροχής των υπηρεσιών αυτών με το οποίο χρεώνεται.

(¹) ΕΕ C 190 της 24.7.2004

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rosmarie Karferer κατά Schlank & Schick GmbH

(Υπόθεση C-234/04) (¹)

(Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ερμηνεία του άρθρου 15 — Διεθνή δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Υπόσχεση χρηματικού δώρου — Ψευδής διαφήμιση — Δικαστική απόφαση επί της διεθνούς δικαιοδοσίας — Ισχύς δεδικασμένου — Επανεξέταση στην κατ' έφεση διαδικασία — Ασφάλεια δικαίου — Υπεροχή του κοινοτικού δικαίου — Άρθρο 10 ΕΚ)

(2006/C 131/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Innsbruck (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Rosmarie Karferer

Εφεσίβλητη: Schlank & Schick GmbH

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Innsbruck — Ερμηνεία του άρθρου 10 ΕΚ — Υποχρέωση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου να ελέγξει την τελεσίδικη απόφαση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου περί αρμοδιότητας σε περίπτωση παραβίασεως του κοινοτικού δικαίου — Ερμηνεία του άρθρου 15, σημείο 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία περί προστασίας των καταναλωτών που προβλέπει το δικαίωμα του αποδέκτη παραπλανητικής διαφημίσεως να ζητήσει την καταβολή του βραβείου που φέρεται ότι κέρδισε

Διατακτικό της αποφάσεως

Η αρχή της συνεργασίας που απορρέει από το άρθρο 10 ΕΚ δεν επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να μην εφαρμόζουν τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες, προκειμένου να επανεξετάσουν και να ακυρώνουν τις δικαστικές αποφάσεις που έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, όταν αποδεικνύεται ότι οι αποφάσεις αυτές είναι αντίθετες προς το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ C 251 της 9.10.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Tribunale civile e penale di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Enirisorse SpA. κατά Sotacarbo SpA

(Υπόθεση C-237/04) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Συμμετοχή δημόσιας επιχειρήσεως στο κεφάλαιο ιδιωτικής επιχειρήσεως — Δικαίωμα αποχωρήσεως υπό την επιφύλαξη προηγούμενης παρατήσεως από κάθε δικαίωμα επί της περιουσίας της εταιρίας)

(2006/C 131/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile e penale di Cagliari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Enirisorse SpA

κατά

Sotacarbo SpA

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Cagliari — Ερμηνεία των άρθρων 87 και 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Έννοια των κρατικών ενισχύσεων — Δημόσια επιχείρηση με συμμετοχή στο κεφάλαιο ιδιωτικής επιχειρήσεως — Συμβατότητα της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως που επιτρέπει μια τέτοια συμμετοχή προς τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

Μια εθνική ρύθμιση όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει στους εταίρους μιας ελεγχόμενης από το κράτος εταιρίας, κατά παρέκκλιση από το κοινό δίκαιο, δυνατότητα αποχωρήσεως από την εταιρία αυτή υπό την προϋπόθεση παρατήσεώς τους από κάθε δικαίωμα επί της περιουσίας της εν λόγω εταιρίας, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 201 της 7.8.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Gerechtshof te Amsterdam) — Beemsterboer Coldstore Services BV κατά Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Υπόθεση C-293/04) (¹)

(Είσπραξη εκ των υστέρων των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Διαχρονική εφαρμογή — Σύστημα διοικητικής συνεργασίας με τις αρχές τρίτης χώρας — Έννοια του «ανακριβούς πιστοποιητικού» — Βάρος απόδειξης)

(2006/C 131/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Beemsterboer Coldstore Services BV

κατά: Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te Amsterdam* — Ερμηνεία του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ L 311, σ. 17) — Είσπραξη εκ των υστέρων δασμών που προέρχονται από τελωνειακή οφειλή που γεννήθηκε πριν από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) 2700/2000 και βαρύνουν εισαγωγέα ο οποίος υπέβαλε πιστοποιητικά καταγωγής EUR.1 στα οποία ως χώρα καταγωγής των εμπορευμάτων αναφέρεται μια χώρα που δεν μπόρεσε να αποδειχθεί στο πλαίσιο ελέγχου που έγινε εκ των υστέρων

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, έχει εφαρμογή στις τελωνειακές οφειλές που γεννήθηκαν και των οποίων η εκ των υστέρων καταβολή πραγματοποιήθηκε πριν από την έναρξη της ισχύος του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Σε περίπτωση που η καταγωγή των εμπορευμάτων που αναγράφεται στο πιστοποιητικό EUR.1 δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί κατά τον διεξαγόμενο εκ των υστέρων έλεγχο, το πιστοποιητικό αυτό πρέπει να θεωρείται ως «ανακριβές πιστοποιητικό» κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000.
- 3) Όποιος επικαλείται το τρίτο εδάφιο του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, έχει επίσης την υποχρέωση να προσκομίσει τις αναγκαίες αποδείξεις που θεμελιώνουν την αξίωσή του. Επομένως, στις τελωνειακές αρχές αναπόκειται καταρχήν, εφόσον οι αρχές αυτές επικαλούνται το εν λόγω άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, προκειμένου να προβούν στην εκ των υστέρων είσπραξη των δασμών, να αποδείξουν ότι η έκδοση των ανακριβών πιστοποιητικών οφείλεται στην ανακριβή έκθεση των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα. Όταν όμως, λόγω αμέλειας για την οποία ευθύνεται μόνο ο εξαγωγέας, οι τελωνειακές αρχές τελούν σε αδυναμία να προσκομίσουν την αναγκαία απόδειξη του ότι το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 εκδόθηκε βάσει ορθής ή ανακριβούς έκθεσης των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα, στον οφειλέτη των δασμών εναπόκειται να αποδείξει ότι το εν λόγω πιστοποιητικό, το οποίο εξέδωσαν οι αρχές της τρίτης χώρας, βασίστηκε σε ορθή έκθεση των πραγματικών στοιχείων.

(¹) ΕΕ C 228 της 11.09.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carmen Sarkatzis Herrero κατά Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

(Υπόθεση C-294/04) (¹)

(Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άδεια μητρότητας — Πρόσβαση σε θέσεις δημοσίων υπαλλήλων — Έκτακτη υπάλληλος ευρισκόμενη σε άδεια μητρότητας η οποία διορίζεται σε μόνιμη θέση κατόπιν επιτυχίας σε διαγωνισμό — Υπολογισμός της αρχαιότητας)

(2006/C 131/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carmen Sarkatzis Herrero

κατά

Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de Madrid — Εθνική κανονιστική ρύθμιση περί άδειας μητρότητας και περί ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση — Δικαίωμα των γυναικών κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας — Διορισμός σε θέση μόνιμου υπαλλήλου και απόκτηση των αντίστοιχων δικαιωμάτων — Έκτακτη υπάλληλος ευρισκόμενη σε άδεια μητρότητας κατά τον διορισμό της σε μόνιμη θέση

Διατακτικό της αποφάσεως

Η οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία δεν αναγνωρίζει σε εργαζόμενη που βρίσκεται σε άδεια μητρότητας τα δικαιώματα που αναγνωρίζει στους λοιπούς επιτυχόντες του ίδιου διαγωνισμού προσλήψεως όσον αφορά τους όρους ανεξίτητος στην ιεραρχική κλίμακα των μόνιμων υπαλλήλων, καθώς λαμβάνει ως αφετηρία της εκ μέρους της αναλήψεως υπηρεσίας το χρονικό σημείο λήξεως της άδειας αυτής, χωρίς να προσμετρά τη διάρκεια της εν λόγω άδειας κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητάς της.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-332/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον — Αλληλεπίδραση μεταξύ παραγόντων οι οποίοι μπορούν να επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα — Υποχρέωση δημοσίευσης της δηλώσεως περί επιπτώσεων — Εκτίμηση περιοριζόμενη στα χωροταξικά σχέδια που αφορούν περιοχές εκτός αστικών περιφερειών — Σχέδιο κατασκευής κέντρου αναψυχής στην Paterna)

(2006/C 131/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και F. Simonetti)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ελλιπής/πλημμελής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των άρθρων 3, 9, παράγραφος 1, και του σημείου 10, στοιχείο β', του παραρτήματος II της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 73, σ. 5) — Παράλειψη εφαρμογής του μεταβατικού καθεστώτος που ορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 97/11/ΕΚ — Παράλειψη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον σχεδίου κατασκευής κέντρου αναψυχής στην Paterna (Valencia)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, προβαίνοντας σε ατελή μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη του άρθρου 3 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, παραλείποντας να μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, μη εφαρμόζοντας το μεταβατικό καθεστώς που ορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 97/11, παραλείποντας να μεταφέρει ορθώς στην εθνική έννομη τάξη το σημείο 10, στοιχείο β', του παραρτήματος II και τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, και παραλείποντας να υποβάλει στη διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών του επιπτώσεων το έργο κατασκευής ενός κέντρου αναψυχής στην Paterna (Valencia) και, ως εκ τούτου,

μη εφαρμόζοντας τις διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, 3, 4, παράγραφος 2, 8 και 9 της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω οδηγίες.

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Matratzen Concord AG κατά Hukla Germany SA

(Υπόθεση C-421/04) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Λόγοι απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος — Δικαιολόγηση — Προστασία της βιομηχανικής και της εμπορικής ιδιοκτησίας — Εθνικό λεκτικό σήμα καταχωρισμένο εντός κράτους μέλους — Σήμα αποτελούμενο από λέξη δανεική από τη γλώσσα άλλου κράτους μέλους, εντός του οποίου η λέξη στερείται διακριτικού και/ή περιγραφικού χαρακτήρα ως προς τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα)

(2006/C 131/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Matratzen Concord AG

κατά

Hukla Germany SA

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Audiencia Provincial de Barcelona — Ερμηνεία του άρθρου 30 ΕΚ — Προστασία της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας — Συγκεκριμένος περιορισμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών λόγω εθνικού λεκτικού σήματος αποτελούμενου από λέξη η οποία, στη γλώσσα άλλου κράτους μέλους, είναι περιγραφική των οικείων προϊόντων (matratzen)

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, δεν εμποδίζει την καταχώριση, εντός κράτους μέλους, ως εθνικού σήματος, λέξεως η οποία αποτελεί δάνειο από τη γλώσσα άλλου κράτους μέλους, στην οποία η λέξη αυτή στερείται διακριτικού χαρακτήρα ή είναι περιγραφική των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση, εκτός αν οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι στο κράτος μέλος εντός του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι ικανοί να αντιληφθούν τη σημασία της λέξεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Hof van Cassatie van België για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — ποινική δίκη κατά Leopold Henri Van Esbroeck

(Υπόθεση C-436/04) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρα 54 και 71 — Αρχή non bis in idem — Εφαρμογή *ratione temporis* — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Εισαγωγή και εξαγωγή ναρκωτικών που διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα κράτη)

(2006/C 131/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Κατηγορούμενος στην ποινική δίκη

Leopold Henri Van Esbroeck

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία των άρθρων 54 και 71 της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Αρχή non bis in idem — Πρόσωπο το οποίο διώκεται σε κράτος μέλος για παράνομη εξαγωγή ναρκωτικών ενώ το ίδιο πρόσωπο, κατά του οποίου είχε ασκηθεί στη Νορβηγία ποινική δίωξη για παράνομη εισαγωγή ναρκωτικών, καταδικάστηκε αμετάκλητα στο τελευταίο κράτος πριν η Συμφωνία του Σένγκεν τεθεί σε εφαρμογή στο κράτος αυτό

Διατακτικό της απόφασης

1) Η αρχή non bis in idem, την οποία διατυπώνει το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της

Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα που υπεγράφη στις 19 Ιουνίου 1990 στο Σένγκεν, έχει εφαρμογή στην ποινική δίωξη που ασκείται εντός συμβαλλόμενου κράτους για πράξεις για τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει καταδικαστεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώ η ΣΕΣΣ δεν είχε ακόμα τεθεί σε ισχύ στο κράτος αυτό κατά τον χρόνο απαγγελίας της καταδικής, εφόσον ισχυε στα εν λόγω συμβαλλόμενα κράτη κατά τον χρόνο της εκτιμήσεως των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής non bis in idem από το δικαστήριο της δεύτερης δίκης.

2) Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι:

— το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου της ΣΕΣΣ είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών με την έννοια ενός συνόλου περιστατικών που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού τους ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·

— οι αξιόποινες πράξεις που συνίστανται στην εξαγωγή και στην εισαγωγή των ίδιων ναρκωτικών και διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα στη ΣΕΣΣ κράτη θεωρούνται κατ' αρχήν ως «ίδια πραγματικά περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου αυτού ενώ η οριστική αξιολόγηση του ζητήματος αυτού απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

(¹) ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt

(Υπόθεση C-441/04) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Κατ' οίκον πώληση — Πώληση αργυρών κοσμημάτων — Απαγόρευση)

(2006/C 131/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A-Punkt Schmuckhandels GmbH

κατά

Claudia Schmidt

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία) — Ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την κατ' οίκον πώληση χρυσών, αργυρών ή πλατινένιων κοσμημάτων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 28 ΕΚ δεν αντιβαίνει σε εθνική διάταξη με την οποία κράτος μέλος απαγορεύει στην επικράτειά του την πώληση και τη συγκέντρωση παραγγελιών αργυρών κοσμημάτων και τη διοργάνωση διαφημιστικών επιδείξεων για τα κοσμήματα αυτά υπό τη μορφή πώλησεως κατ' οίκον όταν η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή σε όλους τους σχετικούς επιχειρηματίες και επηρεάζει κατά τον ίδιο τρόπο, τόσο από πραγματική όσο και από νομική άποψη, την εμπορία των εθνικών προϊόντων και την εμπορία των προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της κύριας δίκης, η εφαρμογή της εθνικής διατάξεως είναι ικανή να εμποδίσει την πρόσβαση στην αγορά των προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη ή να δυσχεράνει την πρόσβαση αυτή περισσότερο απ' ό,τι δυσχεραίνει την πρόσβαση των εθνικών προϊόντων και, στον βαθμό που συμβαίνει αυτό, να εξακριβώσει αν το σχετικό μέτρο δικαιολογείται από σκοπό δημοσίου συμφέροντος, όπως η έννοια αυτή χρησιμοποιείται από τη νομολογία, ή από έναν από τους σκοπούς που απαριθμούνται στο άρθρο 30 ΕΚ, και αν το εν λόγω μέτρο είναι ανάλογο με τον σκοπό αυτό.

(¹) ΕΕ C 314 της 18.12.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-455/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/55/ΕΚ — Πολιτική ασύλου — Μαζική εισροή εκτοπισθέντων — Προσωρινή προστασία — Ελάχιστες προδιαγραφές — Μη εμπρόθεσμη προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου)

(2006/C 131/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. O'Reilly)

Καθού: Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: C. White)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου, εντός της προς τούτο ταχθείσας προδεσμίας, στην οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε

περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (ΕΕ L 212, σ. 12)

Διατακτικό

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προδεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στην εσωτερική του έννομη τάξη των διατάξεων της οδηγίας 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και [με] μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Corte suprema di cassazione) — Honyvem Informazioni Commerciali Srl κατά Mariella De Zotti

(Υπόθεση C-465/04) (¹)

(Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επιχειρηματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Δικαίωμα του εμπορικού αντιπροσώπου για αποζημίωση μετά τη λύση της συμβάσεως)

(2006/C 131/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Honyvem Informazioni Commerciali Srl

κατά

Mariella De Zotti

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία των άρθρων 17 και 19 της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες) (ΕΕ L 382, σ. 17) — Δικαίωμα του εμπορικού αντιπροσώπου για αποζημίωση ή για αποκατάσταση της ζημίας μετά τη λύση της συμβάσεως

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Το άρθρο 19 της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως η οποία προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής δεν μπορεί να αντικατασταθεί, κατ' εφαρμογήν συλλογικής συμβάσεως, από αποζημίωση καθοριζόμενη σε συνάρτηση με κριτήρια διαφορετικά από αυτά που καθορίζει η τελευταία αυτή διάταξη εκτός αν αποδεικνύεται ότι η εφαρμογή μιας τέτοιας συμβάσεως διασφαλίζει, σε όλες τις περιπτώσεις, στον εμπορικό αντιπρόσωπο αποζημίωση, ίση ή μεγαλύτερη από εκείνη που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως.
- 2) Εντός του πλαισίου που καθορίζει το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653, τα κράτη μέλη έχουν ευχέρεια εκτιμήσεως που μπορούν να ασκήσουν, ειδικότερα, σε συνάρτηση με το κριτήριο της αρχής της δικαιοσύνης.

(¹) ΕΕ C 31 της 05.02.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Finanzamt Offenbach am Main-Land κατά Keller Holding GmbH

(Υπόθεση C-471/04) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Δικαίωμα μητρικής εταιρίας να εκπέσει δαπάνες σχετικές με τις συμμετοχές της — Δεν εκπίπτουν οι δαπάνες χρηματοδοτήσεως που συνδέονται από οικονομικής απόψεως με απαλλασσόμενα του φόρου μερίσματα — Μερίσματα διανεμόμενα από υποδυγατρική εγκατεστημένη σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο εδρεύει η μητρική εταιρία)

(2006/C 131/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Offenbach am Main-Land

κατά

Keller Holding GmbH

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία των άρθρων 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 43 ΕΚ), 58 και 73 Β της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 48 ΕΚ και 56 ΕΚ) — Φόρος εταιριών — Αποκλεισμός της εκπτώσεως δαπανών που έχουν άμεση οικονομική συνάφεια με τα απαλλασσόμενα εισοδήματα — Δαπάνες συμμετοχής μητρικής εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος στο κεφάλαιο θυγατρικής εγκατεστημένης στο ίδιο κράτος μέλος, σε σχέση με μερίσματα διανεμόμενα από θυγατρική της θυγατρικής, τα οποία απαλλάσσονται λόγω της εγκαταστάσεως της τελευταίας σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό της απόφασης

Τα άρθρα 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους που αποκλείει τη δυνατότητα φορολογικής εκπτώσεως των δαπανών χρηματοδοτήσεως στις οποίες υποβλήθηκε μητρική εταιρία φορολογούμενη εξ ολοκλήρου εντός του κράτους αυτού για την απόκτηση συμμετοχών σε θυγατρική, όταν οι δαπάνες αυτές αφορούν μερίσματα απαλλασσόμενα του φόρου λόγω του ότι προέρχονται από υποδυγατρική εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους ή εντός κράτους μέρους της εν λόγω συμφωνίας, ενώ η δυνατότητα αφαιρέσεως αυτών των δαπανών γίνεται δεκτή όταν συνδέονται με μερίσματα καταβαλλόμενα από υποδυγατρική εγκατεστημένη στο κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει η μητρική εταιρία και που, στην πράξη, τυγχάνουν επίσης της απαλλαγής από τον φόρο.

(¹) ΕΕ C 19 της 22.01.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Dollond & Aitchison Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise

(Υπόθεση C-491/04) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Δασμολογητέα αξία — Εισαγωγικοί δασμοί — Παράδοση εμπορευμάτων από εταιρία εδρεύουσα στην Ιερσέη και παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο Ηνωμένο Βασίλειο)

(2006/C 131/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dollond & Aitchison Ltd

κατά

Commissioners of Customs & Excise

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Ερμηνεία των άρθρων 29 και 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων — Φακοί επαφής αποστελλόμενοι ταχυδρομικώς από εταιρία εγκατεστημένη εκτός του κοινοτικού εδάφους για τους σκοπούς επιβολής του ΦΠΑ (στη Νήσο Jersey) και ανήκουσα σε εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, η οποία παρέχει υπηρεσίες οφθαλμολογικών εξετάσεων, συμβουλών και συντήρησης για φακούς επαφής.

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το τίμημα της παροχής, αφενός, συγκεκριμένων υπηρεσιών όπως η εξέταση, η παροχή συμβουλών ή η κατ' αίτηση παρακολούθηση της χρήσεως των φακών επαφής και της προμήθειας, αφετέρου, συγκεκριμένων εμπορευμάτων τα οποία συνίστανται στους εν λόγω φακούς επαφής, στα διαλύματα καθαρισμού και στις θήκες φύλαξης αποτελεί, συνολικά, τη «συναλλακτική αξία» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 29 και υπόκειται, ως εκ τούτου, σε δασμό.
- 2) Οι αρχές που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-349/96, CPP δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν αυτούσιες προς καθορισμό των στοιχείων της συναλλαγής που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 29.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hans Werhof κατά Freeway Traffic System GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-499/04) (¹)

(Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Συλλογική σύμβαση ισχύουσα έναντι του μεταβιβάζοντος την επιχείρηση και του εργαζομένου κατά τον χρόνο της μεταβίβασεως)

(2006/C 131/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hans Werhof

Καθής: Freeway Traffic System GmbH & Co. KG

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 77/187/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171) — Υποχρεώσεις του εκδοχέα ως προς τη διατήρηση των ευνοϊκότερων όρων εργασίας που απορρέουν από συλλογική σύμβαση ισχύουσα έναντι του μεταβιβάζοντος την επιχείρηση και του εργαζομένου κατά τον χρόνο της μεταβίβασεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, έχει την έννοια ότι, όταν η σύμβαση εργασίας παραπέμπει σε συλλογική σύμβαση δεσμεύουσα τον εκχωρητή, δεν απαγορεύει να μη δεσμεύεται ο εκδοχέας, ο οποίος δεν μετέχει σε τέτοια συλλογική σύμβαση, από συλλογικές συμβάσεις μεταγενέστερες εκείνης που ίσχυε κατά τον χρόνο της μεταβίβασεως της εγκαταστάσεως.

(¹) ΕΕ C 31 της 05.02.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Proxxon GmbH κατά Oberfinanzdirektion Köln

(Υπόθεση C-500/04) (¹)

(Δασμολογική κατάταξη — Κλειδιά σύσφιγξης με το χέρι και κάλυκες σύσφιγξης εναλλασσόμενοι)

(2006/C 131/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Proxxon GmbH

κατά

Oberfinanzdirektion Köln

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003, της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 281, σ. 1) — «Κλειδιά συσφιγξέως χειρός (συμπεριλαμβανομένων των δυναμομετρικών κλειδιών)· ανταλλάξιμοι δακτύλιοι συσφιγξέως, και με λαβές» κατά την έννοια της θέσεως 8204 — Ακροστόμια βιδώματος τετραγωνικής μορφής για βίδες με εγκοπή στην κεφαλή, για βίδες με σταυροειδή εγκοπή στην κεφαλή, για βίδες TX και κλειδιά για βίδες με εξαγωνική εγκοπή στην κεφαλή

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Η κλάση 8204 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2388/2000 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000, έχει την έννοια ότι δεν καλύπτει τα ακροστόμια βιδώματος τετραγωνικής μορφής για βίδες με εγκοπή στην κεφαλή, για βίδες με σταυροειδή εγκοπή στην κεφαλή, για βίδες TX (torx) και για βίδες Allen, τα οποία περιγράφονται αναλυτικότερα στη διάταξη περί παραπομπής και τα οποία εισάγονται μεμονωμένα.
- 2) Η κλάση 8204 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας έχει την έννοια ότι καλύπτει τα συστατικά μέρη της τετραγωνικής διάταξης μετάδοσης της κίνησης, όπως αυτά που περιγράφονται αναλυτικότερα στη διάταξη περί παραπομπής, τα οποία εισάγονται μεμονωμένα και κατά τη χρήση τους δεν εφάπτονται του στοιχείου σύνδεσης.
- 3) Η κλάση 8204 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας έχει την έννοια ότι καλύπτει τα δυναμομετρικά κλειδιά της τετραγωνικής διάταξης μετάδοσης της κίνησης που περιγράφεται αναλυτικότερα στη διάταξη περί παραπομπής, τα οποία εισάγονται μεμονωμένα.

(¹) ΕΕ C 57 της 5.3.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας(Υπόθεση C-518/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Προστασία των ειδών)

(2006/C 131/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και Μ. van Beek)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Προστασία της οχιάς *Vipera schweizeri* στη νήσο Μήλο — Μη λήψη των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να αποφευχθούν η παρενόχληση του εν λόγω είδους κατά την περίοδο της αναπαραγωγής καθώς και οποιαδήποτε βλάβη ή καταστροφή των τόπων αναπαραγωγής

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαραίτητα μέτρα για τη θέσπιση και εφαρμογή ενός αποτελεσματικού συστήματος αυστηρής προστασίας της οχιάς *Vipera schweizeri* στη Μήλο, ώστε να απαγορεύεται οποιαδήποτε εκ προθέσεως παρενόχληση του είδους αυτού, ιδίως κατά την περίοδο αναπαραγωγής, την περίοδο κατά την οποία τα νεογνά εξαρτώνται από τη μητέρα και την περίοδο χειμερίας νάρκης, καθώς και οποιαδήποτε βλάβη ή καταστροφή των τόπων αναπαραγωγής ή των τόπων αναπαύσεως του εν λόγω είδους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Corte d'appello di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Gaetano Verdoliva κατά J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA

(Υπόθεση C-3/05) ⁽¹⁾

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Απόφαση επιτρέπουσα την εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος — Επίδοση ανυπόστατη ή μη νομότυπη — Γνώση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής)

(2006/C 131/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Cagliari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gaetano Verdoliva

κατά

J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA

Παρισταμένου του: Pubblico Ministero

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte d'appello di Cagliari — Ερμηνεία του άρθρου 36 της Σύμβασης των Βρυξελλών — Εκτέλεση αποφάσεων — Παράτυπη επίδοση αποφάσεως επιτρέπουσας την εκτέλεση — Έννοια της γνώσεως των δικονομικών πράξεων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 36 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει την κανονική επίδοση της αποφάσεως που επιτρέπει την εκτέλεση, βάσει των δικονομικών κανόνων του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο ζητείται η εκτέλεση, και επομένως ότι, σε περίπτωση ανυπόστατης ή μη νομότυπης επίδοσεως της αποφάσεως που επιτρέπει την εκτέλεση, η γνώση απλώς και μόνον της αποφάσεως αυτής από το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν αρκεί για την έναρξη της προθεσμίας του άρθρου αυτού.

⁽¹⁾ EE C 69 της 19.3.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-43/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)

(2006/C 131/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: V. Kreuzschitz, D. Martin και H. Kreppel]

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας [εκπρόσωπος: U. Forsthoff]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (EE L 303, σ. 16)

Διατακτικό της αποφάσεως:

Το Δικαστήριο αποφαινεται ως εξής:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, όσον αφορά τις διακρίσεις λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, ειδικών αναγκών και γενετήσιου προσανατολισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 – Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-46/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/79/ΕΚ — Συνθήκες εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ιπτάμενο προσωπικό της πολιτικής αεροπορίας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά)

(2006/C 131/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: N. Yerrell]

Καθής: Ιρλανδία [εκπρόσωπος: O'Hagan]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2000/79/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την εκτέλεση της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας που συνήφθη από την Ένωση Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιρειών (ΑΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Μεταφορές (ETF), την Ευρωπαϊκή Ένωση Προσωπικού Θαλάμων Διακυβέρνησης Αεροσκαφών (ΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Αερομεταφορέων των Περιφερειών της Ευρώπης (ΕΡΑ) και τη Διεθνή Ένωση για τις Ναυλωμένες Πτήσεις (IACA) (ΕΕ L 302, σ. 57)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Αποφασίζει ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/79/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την εκτέλεση της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας που συνήφθη από την Ένωση Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιρειών (ΑΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Μεταφορές (ETF), την Ευρωπαϊκή Ένωση Προσωπικού Θαλάμων Διακυβέρνησης Αεροσκαφών (ΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Αερομεταφορέων των Περιφερειών της Ευρώπης (ΕΡΑ) και τη Διεθνή Ένωση για τις Ναυλωμένες Πτήσεις (IACA), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.04.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Siemens AG κατά Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)

(Υπόθεση C-59/05) ⁽¹⁾

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 97/55/ΕΚ — Συγκριτική διαφήμιση — Καταχρηστική εκμετάλλευση της φήμης ενός διακριτικού σημείου ανταγωνιστή)

(2006/C 131/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Siemens AG

Καθού: Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3α, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (ΕΕ L 250, σ. 17) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 290, σ. 18) — Συγκριτική διαφήμιση — Προϊόντα που πωλούνται βάσει προοριστικών στοιχείων τα οποία αποτελούν κατ' ουσίαν αντιγραφή των αριθμών παραγγελίας ενός ανταγωνιστή.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 3α, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως εκείνες της υποθέσεως της κύριας δίκης, ο ανταγωνιστής προμηθευτή, χρησιμοποιώντας στους καταλόγους του το βασικό μέρος διακριτικού στοιχείου ενός κατασκευαστή, γνωστού σε κύκλους ειδικών, δεν αντλεί αθέμιτο όφελος από τη φήμη του διακριτικού αυτού σημείου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Emsland-Stärke GmbH κατά Landwirtschaftskammer Hannover

(Υπόθεση C-94/05) ⁽¹⁾

(Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 97/95 — Πριμοδοτήσεις προς τις αμυλοποιίες — Όροι χορηγήσεως — Κυρώσεις — Αναλογικότητα — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)

(2006/C 131/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Emsland-Stärke GmbH

κατά

Landwirtschaftskammer Hannover

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς γεωμύλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων (ΕΕ L 16, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1125/96 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ L 150, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορηγήσεως πριμοδοτήσεων — Σύμβαση καλλιέργειας συναφείσα μεταξύ, αφενός, αμυλοποιίας και, αφετέρου, όχι παραγωγού, αλλά επιχειρηματία ο οποίος προμηθεύεται τα γεώμηλα αμέσως ή εμμέσως από τους παραγωγούς — Κυρώσεις

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς γεωμύλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1125/96 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1996, επιβάλλεται σε αμυλοποιία η οποία, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει υπερβεί την επιμέρους ποσόστωση που της χορηγήθηκε, εφοδιάζεται με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύεται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, ακόμη και οσάκις η σύμβαση αγοράς και παραδόσεως που συνάφθηκε μεταξύ αυτής και του εν λόγω επιχειρηματία ονομάστηκε «σύμβαση καλλιέργειας» από τους συμβαλλομένους σ' αυτήν, αναγνωρίστηκε ως τέτοιου είδους από την αρμόδια κατά το

άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εθνική αρχή, αλλά δεν μπορεί να τύχει του χαρακτηρισμού αυτού υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχεία δ' και ε', του ίδιου αυτού κανονισμού.

2) Από την εξέταση του πρώτου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96, από πλευράς της αρχής της ασφαλείας δικαίου.

3) Από την εξέταση του δευτέρου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96, από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4) Το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή ενημερώθηκε περί του ότι η αμυλοποιία είχε εφοδιαστεί με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύονταν αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, δεν μπορεί να επηρεάσει τον χαρακτηρισμό μιας παρατυπίας η οποία θεωρήθηκε ως διαπραχθείσα «εξ αμελείας», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, ούτε, κατά συνέπεια, να επηρεάσει την επιβολή, ως προς την εν λόγω αμυλοποιία, της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie κατά Société Gillan Beach

(Υπόθεση C-114/05) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Τόπος εκτελέσεως των φορολογητέων πράξεων — Τόπος φορολόγησεως — Παροχές πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο ναυτικών εκθέσεων)

(2006/C 131/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

κατά

Société Gillan Beach

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'Etat (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Προσδιορισμός του τόπου φορολογικής υπαγωγής — Παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο εκθέσεων ναυτικών ειδών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο μιας εκθέσεως, η συνολική παροχή ενός διοργανωτή προς τους εκθέτες εμπίπτει στην κατηγορία των παροχών υπηρεσιών που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-133/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά)

(2006/C 131/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: D. Martin]

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας [εκπρόσωπος: C. Pesendorfer]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Αποφασίζει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας όλες τις απαραίτητες νομικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις στο εθνικό της δίκαιο για να συμμορφωθεί, σε ομοσπονδιακό επίπεδο, προς όλες τις επιταγές της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, όσον αφορά την επιβολή δυσμενών διακρίσεων σε σχέση με αναπηρία, με εξαίρεση, σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών, τα ομόσπονδα κράτη Βιέννης και Niederösterreich, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.06.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 (αίτηση του College van Beroep για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu κατά College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Υπόθεση C-174/05) (¹)

(Άδεια διαθέσεως φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Άρθρο 8 — Δραστηκή ουσία με την ονομασία aldicarb — Κύρος του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, της αποφάσεως 2003/199/ΕΚ)

(2006/C 131/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu

κατά

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Παρεμβαίνουσα: Bayer CropScience BV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Κύρος του άρθρου 2, σημείο 3, της αποφάσεως 2003/199/ΕΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2003 σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας aldicarb στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν τη δραστική αυτή ουσία (ΕΕ L 76 σ. 21)

Διατακτικό της αποφάσεως

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, της αποφάσεως 2003/199/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2003, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας aldicarb στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν τη δραστική αυτή ουσία.

(¹) ΕΕ C 155 της 25.6.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-310/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/95/ΕΚ — Γενική ασφάλεια των προϊόντων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά)

(2006/C 131/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: M.-J. Jonczy και A. Aresu]

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου [εκπρόσωπος: S. Schreiner]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 11, σ. 4)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Αποφασίζει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 243 της 1.10.2005.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerisches Landessozialgerichts στις 3 Φεβρουαρίου 2006 — Grete Schleppe κατά Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Υπόθεση C-60/06)

(2006/C 131/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Grete Schleppe

Εναγόμενη: Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το παράρτημα ΙΙΙ, μέρος Α, σημείο 35: Γερμανία-Αυστρία, στοιχείο ε', πρώτη περίπτωση, και μέρος Β, σημείο 35, στοιχείο ε', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1408/71 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτείται κατά τις διατάξεις αυτές όχι μόνο η ύπαρξη δικαιώματος παροχών την 1η Ιανουαρίου 1994, αλλά και η ύπαρξη κατοικίας στην Αυστρία;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Συμβιβάζονται οι ανωτέρω διατάξεις, καθώς και το παράρτημα VI, μέρος Γ. Γερμανία, σημείο 1, του κανονισμού 1408/71, με υπέρτερης ισχύος κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα με την αρχή περί ελεύθερης κυκλοφορίας του άρθρου 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 42, της Συνθήκης ΕΚ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale ordinario di Novara με διάταξη της 5ης Ιανουαρίου 2006 στα πλαίσια της υποθέσεως Carp Snc di L. Moleri e Valter Corsi και Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti κατά Ecorad Srl

(Υπόθεση C-80/06)

(2006/C 131/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Novara.

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti.

Εναγομένη: Ecorad Srl.

Προδικαστικά ερωτήματα

- Ερωτάται αν τα άρθρα 2 και 3, καθώς και τα παραρτήματα II και III, της αποφάσεως 1999/93/ΕΚ (¹) έχουν την έννοια ότι αποκλείουν την περίπτωση οι θύρες που πρέπει να φέρουν λαβές προς χρήση σε περίπτωση κινδύνου να κατασκευάζονται υποχρεωτικώς από κατασκευαστές (κλειθροποιούς) διαθέτοντες τα απαιτούμενα από το σύστημα πιστοποίησης αριθ. 1 προαπαιτούμενα.
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος, ερωτάται αν οι περιλαμβανόμενες στα άρθρα 2 και 3, καθώς και στα παραρτήματα II και III, της αποφάσεως 1999/93/ΕΚ επιταγές, ανεξάρτητα από την έκδοση των τεχνικών προδιαγραφών εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (ΕΕΤ), τυγχάνουν υπό νομική άποψη υποχρεωτικής εφαρμογής από την έναρξη ισχύος της προπαρατεθείσας αποφάσεως, όσον αφορά τη μορφή της διαδικασίας πιστοποίησης που πρέπει να τηρείται εκ μέρους των κατασκευαστών (κλειθροποιών) για θύρες που φέρουν λαβές προς χρήση σε περίπτωση κινδύνου.

3. Ερωτάται αν τα άρθρα 2 και 3, καθώς και τα παραρτήματα II και III, της αποφάσεως 1999/93/ΕΚ πρέπει να θεωρηθούν ως άκυρα λόγω αντιθέσεώς τους προς την αρχή της αναλογικότητας στο μέτρο που επιβάλλουν σε όλους τους παραγωγούς την υποχρέωση να τηρούν τη διαδικασία πιστοποίησης αριθ. 1 προκειμένου να θέτουν την επισήμανση ΕΚ επί των θυρών που κατασκευάζουν οι ίδιοι και φέρουν λαβές προς χρήση σε περίπτωση κινδύνου (αναθέτοντας στην ΕΕΤ την εντολή θεσπίσεως των συναφών τεχνικών προδιαγραφών).

(¹) Απόφαση 1999/93/ΕΚ της 25ης Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τη διαδικασία βεβαίωσης της πιστότητας των δομικών προϊόντων δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όσον αφορά θύρες, παράθυρα, εξώφυλλα, σκιάδια, δρύφακτα και συναφή κτιριακό εξοπλισμό (ΕΕ L 29, σ. 51).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid στις 20 Φεβρουαρίου 2006 — Navicon, S.A κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-97/06)

(2006/C 131/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Navicon, S.A.

Καθού: Administración del Estado.

Προδικαστικά ερωτήματα

- Πρέπει ο όρος ναύλωση που περιλαμβάνεται στην απαλλαγή που προβλέπει το άρθρο 15. 5 της έκτης οδηγίας (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει αποκλειστικά τη ναύλωση του συνολικού χώρου του πλοίου (ολική ναύλωση) ή περιλαμβάνει επίσης τη ναύλωση ενός τμήματος ή ποσοστού του χώρου του πλοίου (μερική ναύλωση);

2) Αντίκειται στην έκτη οδηγία εθνική νομοθεσία η οποία επιτρέπει μόνο την απαλλαγή της ολικής ναυλώσεως;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1· ΕΕ 09/01, σ. 54).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Berlin στις 28 Φεβρουαρίου 2006 — Annette Radke κατά Achterberg Service GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-115/06)

(2006/C 131/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Annette Radke

Εναγομένη: Achterberg Service GmbH & Co KG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Έχει η οδηγία 98/59/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, την έννοια ότι η διαδικασία διαβουλεύσεων που προβλέπεται στο άρθρο 2 της οδηγίας έχει περατωθεί ακόμη και στην περίπτωση που οι άμεσες διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδότη και εκπροσώπων των εργαζομένων έχουν αποτύχει ή πρέπει, εφόσον ο εργοδότης και/ή οι εκπρόσωποι των εργαζομένων έχουν προσφύγει στην επιτροπή συμβιβασμού που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο και λειτουργεί εντός της επιχείρησης, να έχουν περατωθεί και οι διαπραγματεύσεις ενώπιον της επιτροπής αυτής;

β) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο δεύτερο σκέλος της διάζευξης, απαιτεί η οδηγία να έχουν περατωθεί πριν από την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τόσο οι διαπραγματεύσεις ενώπιον της επιτροπής συμβιβασμού σχετικά με τις δυνατότητες αποφυγής ή περιορισμού των ομαδικών απολύσεων, όσο και οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τις δυνατότητες άμβλυνσης των συνεπειών τους χάρη σε συνοδευτικά κοινωνικά μέτρα;

2) α) Έχει η οδηγία την έννοια ότι η κοινοποίηση στην υπηρεσία απασχόλησης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3 της οδηγίας, δεν επιτρέπεται να γίνει πριν από την περάτωση της διαδικασίας διαβουλεύσεων;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα α': Πρέπει πριν από την πραγματοποίηση της κοινοποίησης να έχουν περατωθεί τόσο οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τις δυνατότητες αποφυγής ή περιορισμού των ομαδικών απολύσεων, όσο και οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τις δυνατότητες άμβλυνσης των συνεπειών τους;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 16.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-119/06)

(2006/C 131/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [Εκπρόσωποι: X. Lewis και M. Mollica, δικηγόρος]

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, καθόσον η Περιφέρεια Τοσκάνης και οι υγειονομικές της υπηρεσίες συνήψαν με την Confederazione delle Misericordie d' Italia [συνμοσπονδία αδελφοτήτων που προσφέρουν εθελοντικά ιατρική βοήθεια], την ANPAS [εθνική ένωση δημόσιων υπηρεσιών κοινωνικής βοήθειας]— περιφερειακή επιτροπή Τοσκάνης και τον CRI [Ιταλικός Ερυθρός Σταυρός]— παράρτημα Τοσκάνης τη συμφωνία-πλαίσιο της Περιφέρειας, για την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών από 11 Οκτωβρίου 1999, παρέτειναν, εν συνεχεία, την ισχύ της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου με το πρωτόκολλο συνεργασίας της 28ης Μαρτίου 2003 και, τέλος, συνήψαν, τον Απρίλιο του 2004, δυνάμει της αποφάσεως της Περιφέρειας αριθ. 379 της 19ης Απριλίου 2004, νέα συμφωνία-πλαίσιο της Περιφέρειας, με την οποία διατηρούνται οι σχέσεις με τις ως άνω ενώσεις και ανατίθεται σε αυτές η διαχείριση των επίμαχων υπηρεσιών για το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο του 2004 έως τον Δεκέμβριο του 2008, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, και, ειδικότερα, από τα άρθρα 11, 15 και 17.

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ως άνω συμφωνίες περί αναθέσεως των εν λόγω υπηρεσιών αποτελούν δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών των οποίων η ανάθεση, η οποία έγινε απευθείας και χωρίς την προκήρυξη κανενός είδους διαγωνισμού, είναι αντίθετη προς τους κοινοτικούς κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων.

(¹) ΕΕ L 209 της 24ης Ιουλίου 1992, σ. 1

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-136/06)

(2006/C 131/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και D. Lawunmi]

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ιδίως δε τις 2002/96/EK, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (¹) και 2003/108/EK για τροποποίηση της οδηγίας 2002/96/EK σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (²), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 13 Αυγούστου 2004.

(¹) ΕΕ L 37, της 13.02.2003, σ. 24.

(²) ΕΕ L 345, της 31.12.2003, σ. 106.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-137/06)

(2006/C 131/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Lawunmi).

Καθής: Ιρλανδία

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2002/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία που τάχθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 189, σ. 12.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-138/06)

(2006/C 131/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Lawunmi).

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία που τάχθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 189, σ. 12.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-152/06)

(2006/C 131/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και Κ. Nyberg]

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, όσον αφορά την επαρχία Åland, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 2002/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 13 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 037, σ. 19.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-153/06)

(2006/C 131/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και Κ. Nyberg]

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, όσον αφορά την επαρχία Åland, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 2002/96/ΕΚ της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 13 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 037, σ. 24.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-154/06)

(2006/C 131/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και K. Nyberg)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, όσον αφορά την επαρχία Åland, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 2003/108/ΕΚ της 8ης Δεκεμβρίου 2003⁽¹⁾, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/96/ΕΚ σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 13 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 345, σ. 106.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-156/06)

(2006/C 131/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: D. Maidani και K. Simonsson]

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να πληροφορήσει την Επιτροπή γι' αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 11 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 35, της 11.2.2003, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-157/06)

(2006/C 131/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis, D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, θέτοντας σε ισχύ την απόφαση του υπουργού εσωτερικών της 11ης Ιουλίου 2003, με αριθμό πρωτοκόλλου 558/A/04/03/RR, με την οποία επιτρέπεται παρέκκλιση από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί συμβάσεων δημοσίων προμηθειών για την αγορά ελαφρών ελικοπτερίων για τις ανάγκες των Forze di Polizia [δυνάμειων της Αστυνομίας] και του Corpo Nazionale dei Vigili del Fuoco [εθνικού πυροσβεστικού σώματος], χωρίς να συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που δικαιολογούν μια τέτοια παρέκκλιση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', 6 και 9 της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, στις 23 Μαρτίου 2006, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, θέτοντας σε ισχύ την απόφαση του υπουργού εσωτερικών της 11ης Ιουλίου 2003, με την οποία επιτρέπεται παρέκκλιση από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί συμβάσεων δημοσίων προμηθειών για την αγορά ελαφρών ελικοπτερών για τις ανάγκες των Forze di Polizia και του Corpo Nazionale dei Vigili del Fuoco, χωρίς να συντρέχει κανένας από τους όρους που δικαιολογούν μια τέτοια παρέκκλιση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, και ειδικότερα από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', 6 και 9 της οδηγίας.

Στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών διαπιστώσεως παραβάσεως περιήλθε στη γνώση της Επιτροπής η ύπαρξη της ως άνω αποφάσεως του υπουργού εσωτερικών. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η υπουργική αυτή απόφαση είναι αντίθετη προς την προαναφερθείσα οδηγία περί συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, καθόσον, όπως προκύπτει, δεν συντρέχει καμία από τις περιπτώσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας κατά τις οποίες επιτρέπεται η μη εφαρμογή της οδηγίας αυτής —ήτοι η περίπτωση συμβάσεων προμηθειών που έχουν χαρακτηριστεί απόρρητες, συμβάσεων προμηθειών των οποίων η εκτέλεση πρέπει να συνοδεύεται από ειδικά μέτρα ασφαλείας ή η περίπτωση κατά την οποία η παρέκκλιση από την οδηγία δικαιολογείται για λόγους προστασίας ουσιωδών συμφερόντων της ασφάλειας του κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ L 199 της 09.08.1993, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-159/06)

(2006/C 131/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: U. Wölker, F. Simonetti και K. Nyberg]

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά την επαρχία Åland, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου

2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις ανακοινώσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 197, της 21.7.2001, σ. 30.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-160/06)

(2006/C 131/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: E. Montaguti, Γ. Ζαββός]

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/51/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς εταιριών ορισμένων μορφών, τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε την 1η Ιανουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 178 της 17.07.2003, σ. 16.

Αναίρεση που άσκησαν στις 29/03/2006 οι: Ερμιόνη Κομνηνού, Γρηγόριος Ντόκος, Δονάτος Παππάς, Βασίλειος Παππάς, Αριστείδης Παππάς, Ελευθερία Παππά, Λαμπρινή Παππά, Ειρήνη Παππά, Αλεξάνδρα Ντόκου, Φώτιος Δημητρίου, Ζωή Δημητρίου, Πέτρος Μπολόσης, Δέσποινα Μπολόση, Κωνσταντίνος Μπολόσης και Θωμάς Μπολόσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (Πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 13/01/2006 στην υπόθεση T-42/04, Κομνηνού κ.λ.π κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-167/06 P)

(2006/C 131/64)

Γλωσσα διαδικασίας ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Ερμιόνη Κομνηνού, Γρηγόριος Ντόκος, Δονάτος Παππάς, Βασίλειος Παππάς, Αριστείδης Παππάς, Ελευθερία Παππά, Λαμπρινή Παππά, Ειρήνη Παππά, Αλεξάνδρα Ντόκου, Φώτιος Δημητρίου, Ζωή Δημητρίου, Πέτρος Μπολόσης, Δέσποινα Μπολόση, Κωνσταντίνος Μπολόσης και Θωμάς Μπολόσης (εκπρόσωπος: Γ. Δελλής, Δικηγόρος)

Ανααιρεσίβλητος: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα:

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση
- Να αναρριθεί η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη του Πρωτοδικείου της 13^{ης} Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-42/04
- Να δικασθεί από το Δικαστήριο η από 10.02.2004 αγωγή των ανααιρεσιόντων, να γίνει δεκτή και να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον κάθε ένα από τους ανααιρεσιόντες το ποσό των ευρώ διακοσίων χιλιάδων (200.000 ευρώ) νομιμοτόκως με επιτόκιο 8 % από της αποφάσεως του Δικαστηρίου και μέχρι εξοφλήσεως
- Να καταδικασθεί η αντίδικος στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης των ανααιρεσιόντων για την πρωτόδικη και την κατ'αναίρεση δίκη και επικουρικής, σε περίπτωση απόρριψης της παρούσας αναίρεσης, η δικαστική δαπάνη να επιδικασθεί στην αντίδικο ή πάντως, κάθε διάδικος να φέρει τα δικά του έξοδα

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπ' αρ. C-167/06 αίτηση αναίρεσης, η οποία ασκήθηκε από 15 ανααιρεσιόντες, κατοίκους Πάργας (Νομός Πρεβέζης, Ελλάδα), στρέφεται κατά της από 13 Ιανουαρίου 2006 Διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως με αριθμό T — 42/2004. Με την Διάταξη αυτή απέρριφθη ως προδήλως αβάσιμη η από 10 Φεβρουαρίου 2004 αγωγή αποζημίωσής τους κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με την από 10 Φεβρουαρίου αγωγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στράφηκαν κατά της Επιτροπής ζητώντας να αποζημιωθούν για την ηθική βλάβη την οποία τους προκάλεσε η συμπεριφορά της Επιτροπής, μετά την από 7 Ιουλίου 1995 καταγγελίας τους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου του

περιβάλλοντος από τις ελληνικές αρχές και ειδικότερα των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ σε σχέση με το σχεδιασμό και την κατασκευή της ως άνω μονάδας βιολογικού καθαρισμού, στη θέση «Βάρκα».

Ισχυρίστηκαν ότι η **συνολική** και **συνεχιζόμενη** συμπεριφορά της Επιτροπής απέναντι τους συνιστά πρόδηλη περίπτωση κακοδιοίκησης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή:

1. Σε ένα αρχικό στάδιο, πρώτον, δεν τους ενημέρωσε εγκαίρως για την πορεία της καταγγελίας, απέκρυψε στοιχεία και τους παραπλάνησε ως προς την πορεία της υπόθεσής τους, δεύτερον, απέρριψε την καταγγελία τους με ένα σκεπτικό προδήλως αντίθετο στις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου του περιβάλλοντος και στην νομολογία του ΔΕΚ και τρίτον, δεν τήρησε στοιχειώδεις κανόνες αμεροληψίας αναφορικά με το χειρισμό της υπόθεσής μας από τους υπαλλήλους της.
2. Στην συνέχεια, και αφού πιστοποιήθηκαν τα ανωτέρω με απόφαση του Διαμεσολαβητή, παρέλειψε να προβεί σε στοιχειώδη μέτρα για τη θεραπεία των ως άνω μορφών κακοδιοίκησης. Ακόμη περισσότερο, επέμεινε να τους αντιμετωπίζει με παρελκυστικό και αδιαφανή τρόπο: αφενός, αρνείται να παραδεχθεί τα σφάλματά της σε βάρος τους, αφετέρου, αρνείται (τόσο τη στιγμή της υποβολής της επίδικης αγωγής αποζημίωσης όσο και σήμερα) να εξετάσει την καταγγελία τους στην ουσία της και να διαφυλάξει την ομοιόμορφη και ορθή ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

Ισχυρίστηκαν ειδικότερα ότι, ανεξαρτήτως του εάν η θέση της Επιτροπής επί της μη εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ είναι εσφαλμένη ή όχι, με την εν λόγω συμπεριφορά της η Επιτροπή παρέβη με τρόπο κατάφωρο τις θεμελιώδεις υποχρεώσεις της απέναντι τους ως ευρωπαίων πολιτών και ως διοικουμένων και συγκεκριμένα τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της αμεροληψίας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ενώ παραβίασε στην πράξη και το δικαίωμα αναφοράς που κατοχυρώνεται υπέρ των ευρωπαίων πολιτών.

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη Διάταξή του, το Πρωτοδικείο, χωρίς να εξετάσει το παραδεκτό της αγωγής αποζημίωσης, εφήρμωσε το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας που το διέπει και έκρινε ότι α) η αγωγή στερείται παντελώς νομικής βάσεως και β) ότι δεν απαιτείται η συνέχιση της διαδικασίας ενώπιόν του, ιδίως με την ανταλλαγή περαιτέρω δικογράφων και τη διενέργεια ακροαματικής διαδικασίας. Ως εκ τούτου απέρριψε την αγωγή στο σύνολό της, τους επέβαλε δε να φέρουν όχι μόνον τα έξοδα των ανααιρεσιόντων αλλά και τα έξοδα της Επιτροπής. Η ως άνω Διάταξη κοινοποιήθηκε στον πληρεξούσιο δικηγόρο των νυν ανααιρεσιόντων με συστημένη επιστολή στις 25 Ιανουαρίου 2006.

Κατά της ως άνω Διάταξης, την οποία θεωρούν νομικά εσφαλμένη κατά την έννοια του άρθρου του 225 εδάφιο β της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκείται η προβλεπόμενη στα άρθρα αυτά και στο άρθρο 56 του ίδιου Οργανισμού αναίρεση, παραδεκτως, εμπροθέσμως, με προφανές έννομο συμφέρον. Στην αίτηση αναίρεσης επιχειρούν να αναδείξουν τα νομικά σφάλματα της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

Τα σφάλματα αυτά αναφέρονται:

- i. στο ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε εντελώς να εξετάσει τους λόγους και ισχυρισμούς τους σε σχέση με την παράβαση του δικαιώματος του αναφέρεσθαι, όπως αυτό κατοχυρώνεται ως πτυχή της Ευρωπαϊκής Ιθαγένειας
- ii. στο ότι το Πρωτοδικείο, σε κάθε περίπτωση, αλλοίωσε το περιεχόμενο της από 18.7.2002 απόφασης του Διαμεσολαβητή, η οποία αποτελούσε το πλέον κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο που επικαλέσθηκαν με την αγωγή τους ή πάντως υπέπεσε σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό του στοιχείου αυτού
- iii. στο ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της αμεροληψίας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε ορισμένες περιπτώσεις αλλοίωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων και πάντως προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό του πραγματικού της αγωγής μας το οποίο αναφέρεται στην παράβαση των ως άνω αρχών.
- iv. στο ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εξετάσει ή πάντως εξέτασε πλημμελώς την αγωγή αποζημίωσης, στο μέτρο που αντιμετώπισε την επίδικη συμπεριφορά της Επιτροπής ως άθροισμα μεμονωμένων και ξεχωριστών μεταξύ τους περαστατικών και όχι κατά τρόπο συνολικό, παρά το ότι η παράβαση των κοινοτικών κανόνων που επικαλούνται και η ζημία που υπέστησαν απορρέει κατά κύριο λόγο από τη συνολική στάση της Επιτροπής σε μία περίοδο οκτώ ετών

Γενικότερα, φρονούν ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να συναγάγει τα σωστά συμπεράσματα από το θεμελιώδη κανόνα σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την διασφάλιση της σωστής και νόμιμης πορείας των διαδικασιών και σε περίπτωση σφάλματος, θα πρέπει να ερωμιστεί το οικονομικό βάρος της κακοδιοίκησης. Εξάλλου, η μη τήρηση των θεμελιωδών κανόνων διοικητικής συμπεριφοράς ενδέχεται να προκαλεί ηθική ζημία για την οποία δύναται ο πολίτης να ζητήσει αποκατάσταση και αποζημίωση.

Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-172/06)

(2006/C 131/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Pardo Quintillán)

Καθή: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωριστεί ότι, εξαρτώντας τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων προς τους επιχειρηματίες που επιθυμούν να διαθέσουν στην αγορά της Ισπανίας ηλιακούς συλλέκτες που κατασκευάζονται και διατίθενται νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους ή που κατασκευάζονται σε κράτος που έχει υπογράψει τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο από την προϋπόθεση ότι οι θερμοσίφωνες αυτοί διαθέτουν πιστοποίηση συμμορφώσεως προς τις προδιαγραφές που προβλέπει η εθνική νομοθεσία και ότι, προς τον σκοπό αυτόν, υποβάλλονται εκ νέου από ειδικό εθνικό εργαστήριο σε δοκιμές που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στο εν λόγω κράτος, το Βασιλείο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 της Συνθήκης ΕΚ και από τα άρθρα 11 και 13 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.
- Να καταδικάσει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ισπανική νομοθεσία που ρυθμίζει τους όρους προσβάσεως στις κρατικές ενισχύσεις για τους ηλιακούς συλλέκτες που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος ή από χώρα που έχει υπογράψει τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο αντιβαίνει στη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων και δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από κανέναν από τους λόγους γενικού συμφέροντος που απαριθμούνται στο άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ ή από κάποια από τις επιτακτικές ανάγκες που αναγνωρίζει η νομολογία του Δικαστηρίου.

Αναίρεση που άσκησαν στις 5 Απριλίου 2006 οι Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG και Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Υπόθεση C-176/06 P)

(2006/C 131/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH [εκπρόσωποι: οι δικηγόροι D. Fouquet και P. Becker]

Λοιποί διάδικοι: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG και Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Αιτήματα των αναιρεσιουσών

Οι αναιρεσιούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾,
- εφόσον η υπόθεση είναι ώριμη για την έκδοση απόφασης, να ακυρώσει την απόφαση C(2001) 3967 τελ. της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι τα αποθεματικά για τη διάθεση των αποβλήτων και την οριστική παύση λειτουργίας πυρηνικών σταθμών στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν αποτελούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ,
- εφόσον η υπόθεση δεν είναι ώριμη για την έκδοση απόφασης, να την αναπέμψει, προκειμένου να συζητηθεί εκ νέου, στο πρώτο πενταμελές τμήμα του Πρωτοδικείου, δεδομένου ότι αυτό ήταν ο νόμιμος δικαστής των αναιρεσιουσών κατά την αρχική δίκη στον πρώτο βαθμό,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα του πρώτου βαθμού,
- να καταδικάσει την αναιρεσιβλήτη στα έξοδα της κατ' αίτηση δίκης.

Επικουρικώς:

- να απορρίψει το αίτημα των παρεμβαίνουσών περί επιβολής των εξόδων τους από τη δίκη σε πρώτο βαθμό στις αναιρεσιούσες.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση ανατρέσεως οι αναιρεσιούσες βάλλουν κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου με την οποία έκρινε νόμιμη την απόφαση της Επιτροπής ότι η πίστωση του φόρου που επιβάλλεται επί των αποθεματικών για τη διάθεση των αποβλήτων και την παύση λειτουργίας πυρηνικών σταθμών στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Ως λόγοι ανατρέσεως προβάλλουν παραβίαση του δικονομικού και του ουσιαστικού κοινοτικού δικαίου.

Παρά τις υφιστάμενες προφανείς νομικές δυσκολίες και τη σπουδαιότητα της υποθέσεως, το Πρωτοδικείο, χωρίς να συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, παρέπεμψε την υπόθεση από το πρώτο πενταμελές στο τέταρτο τριμελές τμήμα. Τούτη η αναίτια και αδικαιολόγητη παραπομπή της υποθέσεως σε μικρότερο τμήμα, μολονότι η διαδικασία εκκρεμούσε επί πολλά έτη, προσβάλλει το δικαίωμα των αναιρεσιουσών να δικαστούν από τον νόμιμο δικαστή.

Το Πρωτοδικείο δεν διέκρινε μεταξύ των προϋποθέσεων στοιχειοθετήσεως κρατικής ενισχύσεως και των προϋποθέσεων κινήσεως της επίσημης διαδικασίας κυρίου ελέγχου. Δεδομένου ότι στην οικεία υπόθεση υπήρχαν σοβαρές δυσχέρειες νομικής και πραγματικής φύσεως όσον αφορούσε την ύπαρξη κρατικής εγγυήσεως αναλήψεως των υποχρεώσεων, την επάρκεια του προσδιορισμού των υποχρεώσεων παύσεως λειτουργίας και διαθέσεως αποβλήτων, καθώς και το συγκεκριμένο ύψος των αποθεματικών, τα φορολογικά πλεονεκτήματα και το συνολικό κόστος της παύσεως λειτουργίας, δεν επιτρεπόταν στην Επιτροπή να περιοριστεί σε προκαταρκτικό μόνον έλεγχο. Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση υποχρεούνταν να εισέλθει στο επίσημο στάδιο της ελεγκτικής διαδικασίας.

Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν εκτίμησε ορθά τον επιλεκτικό χαρακτήρα της γερμανικής ρυθμίσεως περί αποθεματικών. Αγνόησε το γεγονός ότι η απαλλαγή των αποθεματικών από τον φόρο, η οποία παρέχεται στον κλάδο της παραγωγής ατομικής ενέργειας, συνιστά εξαίρεση από το γενικά ισχύον φορολογικό καθεστώς. Ωστόσο, η εξαίρεση αυτή είναι επιτρεπτή μόνον αν οι μελλοντικές υποχρεώσεις είναι επαρκώς καθορισμένες, προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω: Ο καθορισμός των κριτηρίων που αφορούν το χρονικό σημείο της παύσεως της λειτουργίας, τις συνδεόμενες με την παύση λειτουργίας υποχρεώσεις καθώς και τις έννομες συνέπειες της μη τηρήσεως των σχετικών διατάξεων είναι εντελώς ανεπαρκής. Ακόμα όμως και αν δεν διαπιστώνεται *de jure* ότι η ενίσχυση έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ένα μέτρο ενδέχεται να αντιβαίνει στη νομοθεσία για τις κρατικές ενισχύσεις όταν είναι πρόσφορο να ευνοήσει συγκεκριμένες επιχειρήσεις. Η οδηγία για την ελευθέρωση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αναλάβουν δράση για την άρση των διακρίσεων και των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Παρά ταύτα, το Πρωτοδικείο δεν διαπίστωσε ότι υπήρχε υποχρέωση της Γερμανικής Κυβερνήσεως να μεταβάλει την εθνική πρακτική ως προς τα αποθεματικά, η οποία, εξαιτίας της επιλεκτικής υποστηρίξεως συγκεκριμένων οικονομικών κλάδων, αντιβαίνει ευθέως στην οδηγία και στην αρχή της «πρακτικής αποτελεσματικότητας».

Τέλος, οι αναιρεσιούσες προβάλλουν ότι εσφαλμένως καταδικάστηκαν, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στα δικαστικά έξοδα των παρεμβαίνουσών. Εφόσον παρενέβησαν σε προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας, κατά το οποίο τα ουσιώδη δικογράφα είχαν ήδη κατατεθεί, η συμμετοχή τους στη δίκη προς υποστήριξη της καθής αναπόφευκτα ήταν ελάχιστη. Τούτο δεν δικαιολογούσε την καταδίκη των προσφευγουσών στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 74, σ. 15

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2006/C 131/67)

Κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαΐου 2006, η Ολομέλεια του Πρωτοδικείου αποφάσισε, κατόπιν της αναλήψεως των καθηκόντων του δικαστή E. Moavero Milanesi, να τροποποιήσει ως ακολούθως την από 7 Ιουλίου 2005 απόφασή της, περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα:

Για την περίοδο από 8 Μαΐου 2006 έως 30 Σεπτεμβρίου 2006 οι δικαστές τοποθετούνται ως εξής:

στο τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος, P. Lindh, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadaralás και E. Moavero Milanesi, δικαστές

στο τέταρτο τριμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος

α) P. Lindh και V. Vadaralás, δικαστές

β) I. Wiszniewska-Białecka και E. Moavero Milanesi, δικαστές

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Degussa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/02) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμπράξεις — Αγορά της μεθειονίνης — Ενιαίος και διαρκής χαρακτήρας της παραβάσεως — Πρόστιμο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 — Τεκμήριο αθωότητας»)

(2006/C 131/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Degussa AG (Düsseldorf, Γερμανία) [εκπρόσωποι: R. Bechtold, M. Karl και C. Steinle, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: A. Bouquet και W. Mölls, επικουρούμενοι από τον H.-J. Freund, δικηγόρο]

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης [εκπρόσωποι: E. Karlsson και S. Marquardt]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/674/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2002, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του

άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση C.37.519 — Μεθειονίνη) (ΕΕ 2003, L 255, σ. 1), και, επικουρικώς, αίτημα μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Μειώνει σε 91 125 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3 της αποφάσεως 2003/674/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2002, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση C.37.519 — Μεθειονίνη).
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και το 75 % των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.
4. Η Επιτροπή φέρει το 25 % των δικαστικών της εξόδων.
5. Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 Deutsche Bahn κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-351/02) ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία ανταγωνιστή — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Φόροι καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή χρησιμοποιούμενα ως καύσιμα για την αεροναυτιλία — Απαλλαγή από τον φόρο — Έγγραφο της Επιτροπής προς τον καταγγέλλοντα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προσβλητέα πράξη — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Έννοια της ενισχύσεως — Δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος — Ισότητα μεταχειρίσεως»)

(2006/C 131/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bahn AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. Schütte, M. Reysen και W. Kirchhoff, στη συνέχεια, M. Schütte και M. Reysen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και J. Flett]

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως [εκπρόσωποι: A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón και C. Saile]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε καταγγελία κατατεθείσα από την προσφεύγουσα στις 5 Ιουλίου 2002

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 31 της 8.2.2003

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-17/03) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διασώσεως και διαρθρώσεως προβληματικών επιχειρήσεων — Αναγκαιότητα των ενισχύσεων)

(2006/C 131/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (Gotha, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Matzat, δικηγόρος) κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και V. di Bucci)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/194/EK της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2002, που κηρύσσει ασύμβατη προς την κοινή αγορά την χορηγηθείσα από τις γερμανικές αρχές ενίσχυση προς την Schmitz Gotha Fahrzeugwerke στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσεως της επιχειρήσεως (ΕΕ 2003, L 77, σ. 41).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 124 της 24.5.2003

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006 — Camós Grau κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-309/03) (¹)

(«Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF) σχετικά με τη διαχείριση και τη χρηματοδότηση του Ινστιτούτου για τις σχέσεις μεταξύ της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής (IRELA) — Σύγκρουση συμφερόντων που ενδέχεται να υπάρχει στο πρόσωπο ενός εξεταστή — Ανάκληση του ορισμού ενός εξεταστή ως μέλους της ερευνητικής ομάδας — Συνέπειες για τη διεξαγωγή της έρευνας και για το πόρισμα της έρευνας — Έκθεση περατώσεως της έρευνας — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό»)

(2006/C 131/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Manel Camós (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, avocat)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-F. Pasquier και C. Ladenburger)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της από 17 Οκτωβρίου 2002 εκδόσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF) με την οποία περατώθηκε η έρευνα σχετικά με το Ινστιτούτο για τις σχέσεις μεταξύ της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής (IRELA) και, αφεντέρου, αίτημα αποζημιώσεως για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης και για την αποκατάσταση της σχετικής με τη σταδιοδρομία ζημίας που φέρεται ότι προκλήθηκαν από την έκθεση αυτή

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον M. Camós Grau το ποσό των 10.000 ευρώ.

2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.

3. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Saiwa κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-344/03) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «SELEZIONE ORO Barilla» — Ανακοπή — Προγενέστερα λεκτικά σήματα ORO και ORO SAIWA — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόρριψη της ανακοπής)

(2006/C 131/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Saiwa SpA (Γένοβα, Ιταλία) [εκπρόσωποι: G. Sena, P. Tarchini, J.-P. Karsenty και M. Karsenty-Ricard, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωποι: M. Carostagno και O. Montalto]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Barilla Alimentare SpA (Πάρμα, Ιταλία) [εκπρόσωποι: A. Vanzetti και S. Bergia, δικηγόροι]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Ιουλίου 2003 (R 480/2002-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των εταιριών Saiwa SpA και Barilla Alimentare SpA

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 — Madaus κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-202/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα ECHINACIN — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος ECHINAID — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2006/C 131/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Madaus AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: I. Valdelomar Serrano, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Novais Goncalves)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Optima Healthcare Ltd (Cardiff, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ης Μαρτίου 2004 (υπόθεση R 714/2002 2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Madaus AG και της Optima Healthcare Ltd

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 201 της 7.8.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006 —
Kachakil Amar κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-388/04) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από επίμηκες αδρό μαύρο περίγραμμα που καταλήγει σε τρίγωνο — Άρνηση καταχώρισεως — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα με τη χρήση)

(2006/C 131/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Habib Kachakil Amar (Valence, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J.C. Heder, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως R 175/2004-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 20ής Ιουλίου 2004, η οποία απορρίπτει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως εικονιστικού σήματος αποτελούμενου από «επίμηκες περίγραμμα που καταλήγει σε τρίγωνο», ως κοινοτικό σήμα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 284 της 20.11.2004.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2006 —
Korkmaz κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-2/04) ⁽¹⁾

(Απαράδεκτο — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής να μην υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παράλειψη δεκτική προσφυγής — Παράλειψη υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο — Διακριτική εξουσία — Διαταγή)

(2006/C 131/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Cemender Korkmaz (Flers, Γαλλία), Corner House Research (Sturminster Newton, Dorset, Ηνωμένο

Βασίλειο) και The Kurdish Human Rights Project (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Moser, barrister και A. Stock, avocat, στη συνέχεια P. Moser και H. Miller, solicitor]

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Boudot και M. Wilderspin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της περιοδικής εκδόσεως της 5ης Νοεμβρίου 2003 της Επιτροπής σχετικά με την πορεία της Τουρκίας προς την προσχώρηση, στο μέτρο που περιλαμβάνει αρνητική απόφαση να μη γίνει σύσταση προς το Συμβούλιο σχετικά με την προενταξιακή χρηματοδότηση της Τουρκίας, και, επικουρικώς, αίτηση διαπίστωσης σχετικής παραλείψεως ή πάντως, αίτηση περί εκδόσεως σχετικής διαταγής παρέλειψε να ενεργήσει, δεδομένου ότι δεν έλαβε σαφή θέση και δεν διατύπωσε σύσταση προς το Συμβούλιο σχετικά με την προενταξιακή χρηματοδότηση της Τουρκίας

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τους Cemender Korkmaz, Corner House Research και The Kurdish Human Rights Project στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 71 της 20.3.2004.

**Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Απριλίου
2006 — Tesoka κατά FEACVT**

(Υπόθεση T-398/05 R)

(«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κατάργηση της δίκης»)

(2006/C 131/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabrina Tesoka (Overijse, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: J.-L. Fagnart, avocat]

Καθού: Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail (Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας) (FEACVT) [εκπρόσωπος: C. Callanan, avocat]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με το οποίο ζητείται, κατ' ουσίαν, να υποχρεωθεί το FEACVT, αφενός, να καταβάλει στην προσφεύγουσα προσωρινή αποζημίωση και, αφετέρου, να της χορηγήσει τα έγγραφα που της είναι αναγκαία προκειμένου να λάβει επίδομα ανεργίας στη χώρα κατοικίας της

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Καταργεί τη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων.
2. Στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, το καθού φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2006 — Γραμματικόπουλος/ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-20/06)

(2006/C 131/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Δημήτριος Γραμματικόπουλος (Εκπρόσωπος: Κωνσταντίνος Ταούλας, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: National Academy of Recording Arts and Sciences (Santa Monica, ΗΠΑ)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

— Να ακυρωθεί και να εξαφανιστεί η απόφαση της 18ης Αυγούστου 2005 του Τετάρτου Τμήματος Προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1062/2000-4 και να γίνει δεκτή η αίτηση της προσφεύγουσας περί καταχώρισεως του λεκτικού σήματος GRAMMY ως ευρωπαϊκού τοιούτου, αμιγούς, όπως κατατέθηκε, ή —επικουρικά— τροποποιημένου, όπως προτείνεται με την προσφυγή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα GRAMMY για προϊόντα των κλάσεων 25 και 28 — αίτηση αριθ. 19 315

Δικαιούχος τού κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Εθνική Ακαδημία Ηχογραφήσεως Τεχνών και Επιστημών

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό σήμα GRAMMY για προϊόντα των κλάσεων 9, 35, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτεται η ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δεκτή η προσφυγή. Απορρίπτεται η αίτηση καταχώρισης.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 5, και 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου. Ο προσφεύγων επικαλείται ότι δεν αποδείχθηκε ουσιαστική εμπορική χρήση του αντιπαχθέντος σήματος ενώ αμφισβητεί και την κρίση του Τμήματος Προσφυγών ότι το αντιπαχθέν σήμα χαίρει φήμης.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — General Química κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-85/06)

(2006/C 131/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: General Química, S.A. (Lantarón, Άλβα, Ισπανία), Repsol Química, S.A. και Repsol YPF, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία) [εκπρόσωποι: J. M. Jiménez Laiglesia και J. Jiménez Laiglesia, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο ζ', 1, στοιχείο η', και 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως [C(205)5592, τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 2005] καθόσον αυτή διαλαμβάνει ότι η Repsol Química και η Repsol YPF ευθύνονται εις ολόκληρον για παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ,

επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση στο μέτρο που αναγνωρίζει την εις ολόκληρο ευθύνη της Repsol YPF.

— να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως καθόσον καθορίζει το ποσό του προστίμου σε 3,38 εκατομμύρια ευρώ,

επικουρικώς, να μειώσει, κατά το προσηκόν μέτρο, το ποσό του επιβληθέντος προστίμου.

— Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005) 5592, τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, στην υπόθεση COMP/E/38.443 — Χημικές ουσίες για τη βιομηχανία καουτσούκ. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ καθόσον συμμετείχαν, κατά την περίοδο 1999-2000, σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών που συνίσταντο στον καθορισμό των τιμών και στην ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών στον τομέα των χημικών ουσιών για τη βιομηχανία καουτσούκ στον ΕΟΧ. Για τις παραβάσεις αυτές, η Επιτροπή επέβαλε στις προσφεύγουσες πρόστιμο εις ολόκληρον.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους εξής λόγους:

- Εσφαλμένη εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής καθόσον αναγνωρίζει την ευθύνη της Repsol YPF και της de Repsol Química από κοινού με την General Química και, επικουρικός, εσφαλμένη εκτίμηση και εσφαλμένη αιτιολογία καθόσον αναγνωρίζει την εις ολόκληρο ευθύνη της Repsol YPF.
- Εσφαλμένη εκτίμηση, εσφαλμένη αιτιολογία και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης στον υπολογισμό της κυρώσεως.
- Εσφαλμένη εκτίμηση και έλλειψη αιτιολογίας ως προς την εφαρμογή της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, C 45, σ. 3.

Προσφυγή/αγωγή της 15ης Μαρτίου 2006 — Lebard κατά Επιτροπής.

(Υπόθεση T- 89/06)

(2006/C 131/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Daniel Lebard (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: M. de Guillenchmidt, avocat]

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 2006, απευθυνόμενο προς τον Lebard, περί απορριψέως εν ονόματι της Επιτροπής της αιτήσεως ανακλήσεως της αποφάσεως IV/M.1517.
- Να ακυρώσει, επομένως, την απόφαση της Επιτροπής περί θέσεως στο αρχείο του φακέλου της πράξεως συγκεντρώσεως των Rhodia/Albright & Wilson και των Hoechst/Rhône-Poulenc, στον βαθμό που οι πράξεις αυτές συνδέονται στενά μεταξύ τους.
- Να αναγνωρίσει, επομένως, ότι η απόφαση IV/M.1378 του 2004 είναι επίσης άκυρη.
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον M. Lebard, το ποσό του ενός ευρώ, για τη ζημία που υπέστη, να διατάξει τη δημοσίευση, με έξοδα της καθής, της καταδικαστικής αποφάσεως του Πρωτοδικείου σε εφημερίδες επιλογής του προσφεύγοντος και να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση IV/M.1517, της 13ης Ιουλίου 1999, η Επιτροπή επέτρεψε πράξη συγκεντρώσεως με την οποία η Rhodia SA επρό-

κειτο να αποκτήσει τον πλήρη έλεγχο της εταιρίας Albright & Wilson, της οποίας ο προσφεύγων/ενάγων διετέλεσε πρόεδρος το διάστημα μεταξύ 28ης Ιουλίου 1999 και 14ης Οκτωβρίου 1999. Με την απόφαση IV/M.1378, της 9ης Αυγούστου 1999, η Επιτροπή επέτρεψε επίσης τη συγκέντρωση μεταξύ των επιχειρήσεων Hoechst και Rhône-Poulenc, η δεύτερη από τις οποίες είχε τον έλεγχο της εταιρίας κατά 67,35 %. Ορισμένες δεσμεύσεις που αφορούσαν τη Rhodia (μεταβίβαση των μεριδίων της Rhône-Poulenc στη Rhodia, διατήρηση της ανεξάρτητης διοικήσεως των δύο επιχειρήσεων) υπογράφηκαν από την εταιρία Rhône-Poulenc και επισυνάφθηκαν στην απόφαση IV/M.1378, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι πράξεις συγκεντρώσεως δεν θα επιφέρουν βλάβη στον ανταγωνισμό. Ο προσφεύγων/ενάγων απηύθυνε προς την Επιτροπή διάφορα έγγραφα με τα οποία την πληροφορούσε για την υποτιθέμενη μη τήρηση των δεσμεύσεων που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως IV/M.1378 και ζήτησε την ανάκληση της αποφάσεως IV/M.1517. Με έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 2005, η Επιτροπή του απάντησε τονίζοντας ότι δεν επρόκειτο να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια βάσει των πραγματικών περιστατικών που της γνωστοποίησε ο προσφεύγων/ενάγων και ότι είχε αποφασίσει να θέσει τον φάκελο στο αρχείο. Απαντώντας σε επιστολή του προσφεύγοντος, το γραφείο του προέδρου της Επιτροπής απηύθυνε προς αυτόν το από 16 Ιανουαρίου 2006 έγγραφο με το οποίο επιβεβαίωσε την άποψη που είχε αναπτύξει με το έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 2005, δηλαδή την απόρριψη της αιτήσεως ανακλήσεως της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με την υπόθεση IV/M.1517. Η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως στρέφεται κατά της υποτιθέμενης αποφάσεως που περιέχει το από 16 Ιανουαρίου 2006 έγγραφο της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής του, ο προσφεύγων/ενάγων προβάλλει πολλούς λόγους.

Πρώτον, στο πλαίσιο του παραδεκτού της προσφυγής/αγωγής, ισχυρίζεται ότι νομιμοποιείται ενεργητικά προς άσκηση της προσφυγής ως αποδέκτης του προσβαλλόμενου εγγράφου, το οποίο τον βλέπει άμεσα και ατομικά. Προβάλλει επίσης ότι το έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 2006, που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη με την οποία απλώς επιβεβαιώνεται το έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 2005, διότι μεσολάβησε εν τω μεταξύ ένα νέο στοιχείο, το οποίο μπορεί να μεταβάλει ουσιαστικά και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε η προγενέστερη πράξη, υπό την έννοια της κοινοτικής νομολογίας. Ο προσφεύγων επικαλείται έγγραφο της Kroes, της 12ης Ιανουαρίου 2006, απευθυνόμενο προς τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις εν λόγω πράξεις συγκεντρώσεως.

Δεύτερον, ο προσφεύγων επικαλείται τους λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων του επί της ουσίας. Με τον πρώτο λόγο, αντλούμενο από την παράβαση των ουσιαστικών και διαδικαστικών κανόνων σε θέματα ανταγωνισμού, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν επανεξέτασε τον φάκελο και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της ανακλήσεως της τελευταίας αποφάσεως. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπήρξε κατάχρηση εξουσίας στο μέτρο που η Επιτροπή δεν διατήρησε τον στενό έλεγχο κατά την εφαρμογή των συγκεντρώσεων που είχε προηγουμένως εγκρίνει.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο βασιζόμενο στη δικαστική προστασία που πρέπει, κατ' αυτόν, να παρέχεται στα μέρη που συμμετέχουν σε μία πράξη συγκεντρώσεως και ιδίως στους διευθυντές επιχειρήσεως που εμπλέκεται σε πράξη συγκεντρώσεως.

Προσφυγή της εταιρίας Müllhens κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 2006

(Υπόθεση T-93/06)

(2006/C 131/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Müllhens GmbH & Co. KG (Κολωνία, Γερμανία)
(Εκπρόσωπος: T. Schulte-Beckhausen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: S.A. Spa Monopole,
Compagnie fermière de Spa (Spa, Βέλγιο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2006 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του καθού (υπόθεση 2746/2004).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Müllhens GmbH & Co. KG

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «MINERAL SPA» για τα εμπορεύματα της κλάσης 3 (σαπουνία, είδη αρωματοποίησης, αιθέρια έλαια, παρασκευάσματα για την περιποίηση του σώματος και για καλλωπισμό, παρασκευάσματα για τα μαλλιά, οδοντόκρεμες)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de SPA

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: διάφορα εμπορικά σήματα που περιλαμβάνουν τη λέξη «SPA» και, ειδικότερα, το λεκτικό εμπορικό σήμα του Μπενελούξ «SPA» για τα εμπορεύματα της κλάσης 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της αιτήσεως για καταχώριση του σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Federaci3n de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

(Υπόθεση T-95/06)

(2006/C 131/81)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Federaci3n de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Roig Girbes, R. Ortega Bueno και M. Delgado Echevarría, abogados)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SARL Nador Cott Protection (Saint Raphaël, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρωθεί η απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών της 8ης Νοεμβρίου 2005,
- να καταδικαστεί το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την παροχή κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Jean de Maistre, προ της παραχωρήσεως της εν λόγω ποικιλίας στη SARL Nador Cott Protection (αριθμός καταχωρίσεως: 1995/0726).

Φυτική ποικιλία επί της οποίας ζητήθηκε το κοινοτικό δικαίωμα: Nadorcott.

Απόφαση του ΚΓΦΠ: Παροχή του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας (απόφαση 14111).

Προσφεύγων ενώπιον του τμήματος προσφυγών : Η προσφεύγουσα.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη (υπόθεση Α 001/2005).

Προβληθέντες λόγοι: Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) no 1239/95 ⁽¹⁾ και της αρχής της χρηστής διοικήσεως λόγω μη εφαρμογής του άρθρου 49 του κανονισμού αυτού· εσφαλμένη απόρριψη της προσφυγής λόγω ελλείψεως νομιμοποιήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1239/95 της Επιτροπής της 31ης Μαΐου 1995 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες ενώπιον του γραφείου και τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 121, σ. 37).

Προσφυγή της 29ής Μαρτίου 2006 — Neoperl κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-97/06)

(2006/C 131/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neoperl GmbH (Müllheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Böhjes-Pestalozza, δικηγόρος).

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση R0612/2005-4 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και να διατάξει το ΓΕΕΑ να δεχθεί την υπ' αριθμ. 3 636 206 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: το τριδιάστατο σήμα «Sanitätschlauch» [σπιδράλ μπάνιου] για προϊόντα των κλάσεων 11 και 17 — Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 3 636 206

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Πρ οβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

Προσφυγή που κατατέθηκε στις 28 Μαρτίου 2006 — Fédération nationale du Crédit agricole κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-98/06)

(2006/C 131/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fédération nationale du Crédit agricole (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: N. Lenoir, δικηγόρος, P.-A. Jeanneney, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 21 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση N 531/2005 Γαλλία — Μέτρα συνδεδεμένα με την ίδρυση και τη λειτουργία της Banque Postale·

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 26 Ιανουαρίου 2005, οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή για την απόφασή τους όπως οι τραπεζικές και ασφαλιστικές δραστηριότητες του La Poste ανατεθούν σε θυγατρική εταιρία (την Banque Postale), το 100 % της οποίας κατείχε αρχικά το La Poste. Στις 21 Ιουλίου 2005, η ασκήσασα την παρούσα προσφυγή απηύθυνε επίσημη καταγγελία στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 695/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 (νυν άρθρου 88) της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, επικαλούμενη τον ασύμβατο προς την κοινή αγορά χαρακτήρα των κρατικών ενισχύσεων που εγκρίθηκαν για την Banque Postale και αιτουμένη από την Επιτροπή να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας.

Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή έκρινε ότι η ανάθεση σε θυγατρική εταιρία των οικονομικών υπηρεσιών του La Poste δεν παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στην Banque Postale και ότι τα συνδεδεμένα με την ίδρυση και τη λειτουργία της μέτρα δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Πρόκειται για την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από την παράβαση της εξωτερικής νομιμότητας, ήτοι της παραβάσεως του κανονισμού 695/1999, καθόσον η Επιτροπή αποφάσισε να παραπεμφθούν σε μεταγενέστερη έρευνα ορισμένα μέτρα, και από την παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, καθόσον αρνήθηκε να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας.

Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας ότι τα συνδεόμενα με την ίδρυση και τη λειτουργία της Banque Postale μέτρα δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, υπέπεσε σε πολλά σφάλματα εκτιμήσεως που αφορούν, μεταξύ άλλων, τα οικονομικά πλεονεκτήματα που διατυπώθηκαν με την καταγγελία και ότι, συνεπώς, παρέβη τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ.

Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από παράβαση ουσιαστικού τύπου λόγω, αφενός, του ανατιολογήτου της αρνήσεως εξετάσεως των ουσιωδών αιτιάσεων που διατύπωσε η προσφεύγουσα με την καταγγελία της, και, αφετέρου, των αντιφατικών λόγων και της ανεπαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά ορισμένα ειδικά σημεία που εξετάστηκαν με την απόφαση.

Με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 43, 82 και 86 ΕΚ, καθόσον παρέλειψε να εκτιμήσει με την απόφασή της την προσβολή της ελευθερίας εγκαταστάσεως και του ελεύθερου ανταγωνισμού που απορρέει από τα μέτρα που συνδέονται με το αντικείμενο της κρατικής ενισχύσεως που προκύπτει από το βιβλιάριο καταθέσεων A (livret A).

(¹) ΕΕ L 83, σ. 1.

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2006 — SPM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-104/06)

(2006/C 131/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des plantations de Mbanga (S. P. M.) (Douala, Καμερούν) [εκπρόσωπος: B.-L. Doré, avocat]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή της παραδεκτή·

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 219/2006 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχειρίσεως της δασμολογικής ποσοστώσεως για την εισαγωγή μπανανών του κωδικού ΣΟ 0803 00 19 καταγωγής των χωρών ΑΚΕ για την περίοδο από 1ης Μαρτίου έως 31 Δεκεμβρίου 2006·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο των τροποποιήσεων του ειδικού καθεστώτος των ποσοστώσεων για το εμπόριο με τις τρίτες χώρες, τροποποιήσεων που αποτελούν μέρος των μέτρων οργανώσεως των αγορών στον τομέα της μπανάνας, ο από 29 Νοεμβρίου 2005 κανονισμός (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹) ανέθεσε στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, καθώς και τα μεταβατικά μέτρα όσον αφορά τη διαχείριση της δασμολογικής ποσοστώσεως για τις μπανάνες καταγωγής των χωρών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή με τον κανονισμό (ΕΚ) 2015/2005 της 9ης Δεκεμβρίου 2005 (²) διατήρησε κατά τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 2006 το καθεστώς χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής βάσει ιστορικών αναφορών (³). Δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός ήταν εξ ορισμού μεταβατικός, η Επιτροπή εξέδωσε στις 8 Φεβρουαρίου 2006 τον κανονισμό 219/2006 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχειρίσεως της δασμολογικής ποσοστώσεως για την εισαγωγή μπανανών του κωδικού ΣΟ 0803 00 19 καταγωγής των χωρών ΑΚΕ για την περίοδο από 1ης Μαρτίου έως 31 Δεκεμβρίου 2006 (⁴). Με τον κανονισμό αυτόν, η Επιτροπή καθόρισε μια μέθοδο διαχειρίσεως της δασμολογικής ποσοστώσεως προβλέπουσα τη χρησιμοποίηση της ποσοστώσεως κατά τη χρονολογική σειρά της αποδοχής των δηλώσεων θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία (μέθοδος που αποκαλείται «εξυπηρέτηση κατά σειρά προτεραιότητας») και κράτησε, ως μεταβατικό μέτρο, ένα μέρος της δασμολογικής ποσοστώσεως υπέρ των εμπορευομένων που είχαν εφοδιάσει την Κοινότητα με μπανάνες ΑΚΕ στο πλαίσιο του προϋσχύοντος καθεστώτος εισαγωγών. Ο κανονισμός αυτός αποτελεί το αντικείμενο του ακυρωτικού αιτήματος της παρούσας προσφυγής.

Στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιέχει διάφορες παρανομίες καθόσον, κατ' αυτήν, από τις διατάξεις του προκύπτει ότι ναι μεν η διαχείριση του 60 % της δασμολογικής ποσοστώσεως γίνεται σύμφωνα με τη νέα μέθοδο, πλην όμως η διαχείριση του 40 % εξακολουθεί να γίνεται με τη χορήγηση πιστοποιητικών βάσει ιστορικών αναφορών. Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που προβάλλει με την προσφυγή της στην υπόθεση T-447/05 (⁵).

(¹) Κανονισμός σχετικά με τους δασμούς για τις μπανάνες (ΕΕ L 316, σ. 1).

(²) Κανονισμός σχετικά με τις εισαγωγές μπανανών καταγωγής των χωρών ΑΚΕ, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως που ανοίγεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, σχετικά με το ύψος των δασμών για τις μπανάνες κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2006 (ΕΕ L 324, σ. 5).

(³) Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού αυτού στην υπόθεση T-447/05.

(⁴) ΕΕ L 38, σ. 22.

(⁵) Βλ. την ανακοίνωση στην ΕΕ 2006, C 74, σ. 24.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2006 — Vodafone España και Vodafone Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-109/06)

(2006/C 131/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Vodafone España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Vodafone Group plc (Newbury, Ηνωμένο Βασίλειο) [Εκπρόσωποι: J. Flynn, QC, E. McKnight και K. Φουντουκάκος-Κυριακάκος, Solicitors]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο από 30 Ιανουαρίου 2006 έγγραφό της, το οποίο η Επιτροπή απήυθινε στο ισπανικό CMT, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Vodafone.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση μιας αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία περιέχεται σε έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2006 προς το ισπανικό Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (CMT), ληφθείσας σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (*) (οδηγίας-πλαίσιο).

Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή ενέκρινε, κατά το τέλος της πρώτης φάσεως έρευνας που προβλέπει το άρθρο 7 της οδηγίας-πλαίσιο και χωρίς να κινήσει περαιτέρω διμηνή έρευνα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4 («δεύτερη φάση»), ένα σχεδιαζόμενο μέτρο το οποίο γνωστοποιήθηκε στην Επιτροπή από το CMT και κατά το οποίο το CMT αποφάσισε προσωρινώς τα εξής:

- i) να διαπιστώσει ότι η Vodafone και δύο άλλες επιχειρήσεις (η Telefonica και η Amena) είχαν από κοινού σημαντική ισχύ στην αγορά διότι κατείχαν συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά χονδρικής που αφορά την πρόσβαση και την προέλευση κλήσεως σε δημόσια κινητά τηλεφωνικά δίκτυα στην Ισπανία και
- ii) να επιβάλει στις τρεις επιχειρήσεις την υποχρέωση να ανταποκρίνονται σε εύλογες αιτήσεις για πρόσβαση στα δίκτυά τους και να προσφέρουν εύλογους όρους για την παροχή υπηρεσιών προσβάσεως.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 7 της οδηγίας-πλαίσιο, δεδομένου ότι η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει δεύτερη φάση έρευνας, διότι:

- i) έπρεπε να έχει αντιληφθεί ότι το CMT δεν μπορούσε, αναφερόμενο στα αποδεικτικά στοιχεία και στη συλλογιστική που περιέ-

χονται στο σχεδιαζόμενο μέτρο, να δικαιολογήσει τη διαπίστωση περί σημαντικής κοινής ισχύος στην αγορά,

- ii) έπρεπε να έχει εκφράσει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν το CMT εφάρμοσε ορθώς την έννοια της σημαντικής ισχύος στην αγορά, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, και
- iii) έπρεπε να έχει εκφράσει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν το CMT παρέβαλε και εξέτασε όλα τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνεπάγεται την άνιση μεταχείριση επιχειρήσεων που βρίσκονται σε παρεμφερείς καταστάσεις και δημιουργεί εμπόδια στην ενιαία αγορά, δεδομένου ότι δεν συνάδει προς άλλες αποφάσεις ληφθείσες βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας-πλαίσιο.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματά τους διότι δεν προχώρησε στη δεύτερη φάση έρευνας και διότι στέρησε από τις προσφεύγουσες την ευκαιρία να σχολιάσουν, κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσεως έρευνας της Επιτροπής, τα επιπλέον στοιχεία τα οποία η Επιτροπή έλαβε από το CMT.

(*) Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ 2002 L 108, σ. 33).

Προσφυγή της Inter-IKEA κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 7 Απριλίου 2006

(Υπόθεση T-112/06)

(2006/C 131/86)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Κάτω Χώρες) (Εκπρόσωποι: Jonas Gulliksson και Jens Olsson, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Walter Waibel

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας περί κηρύξεως της ακυρότητας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: το εικονιστικό σήμα «idea» για τα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες που κατατάσσονται στις κλάσεις 16, 20 και 42 (αίτηση για καταχώριση κοινοτικού εμπορικού σήματος υπ' αριθ. 283 952)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Walter Waibel

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Inter-KEA Systems BV

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: διάφορα κοινοτικά και εθνικά, εικονιστικά και λεκτικά, εμπορικά σήματα για τα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες που κατατάσσονται στις κλάσεις 16, 20 και 42

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: ακυρότητα του σήματος «idea»

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου 40/94.

Προσφυγή Fjord Seafood Norway και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση T-113/06)

(2006/C 131/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Fjord Seafood Norway AS (Oslo, Νορβηγία), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Νήσος Lewis, Ηνωμένο Βασίλειο), Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: J. Juuhl-Langseth και P. Dyrberg, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό 85/2006 καθόσον αφορά την Fjord Seafood Norway AS·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες είτε εξάγουν σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία στην Κοινότητα ή τον παράγουν στην Κοινότητα. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιβάλλει δασμούς αντανάμπινγκ στον σολομό εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται κατ' αρχάς ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προσδιορίζει και εφαρμόζει εσφαλμένως την έννοια της κοινοτικής βιομηχανίας. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ορίζει ότι η κοινοτική βιομηχανία έχει υποστεί ζημίες ούτως ώστε κάλυψε λιγότερο του 5 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής, συγκεκριμένα λόγω του ότι άλλοι κοινοτικοί παραγωγοί ανήκουν ή έχουν σχέση με νορβηγικά συμφέροντα. Συνεπώς, ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέβη τη Συμφωνία ΕΟΧ, ειδικότερα προσέβαλε τις αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως, της ελεύθερης κινήσεως των κεφαλαίων και της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, παρέβη τον βασικό κανονισμό⁽¹⁾, και το άρθρο 253.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το ότι, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, η κοινοτική βιομηχανία ορίστηκε ούτως ώστε να καλύπτει μόνον τους παραγωγούς σολομού εκτροφής. Ισχυρίζονται ότι η βιομηχανία μεταποίησης έπρεπε να συμπεριληφθεί στον ορισμό καθόσον ο επίμαχος σολομός μεταποιείται και οι επιβαλλόμενοι δασμοί λαμβάνουν υπόψη τις δαπάνες μεταποίησης.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εσφαλμένως εκτίμησε το ντάμπινγκ και τη ζημία βάσει των στοιχείων που αφορούν τα 25 κράτη μέλη της ΕΕ, μολονότι για το μεγαλύτερο μέρος της υπό εξέταση χρονικής περιόδου, η ΕΕ αποτελούνταν από 15 κράτη μέλη. Η συμπεριφορά των Νορβηγών εξαγωγέων εντός των αγορών των δέκα νέων κρατών μελών, που δεν διαθέτουν βιομηχανία σολομού εκτροφής, πριν από την 1η Μαΐου 2004, δεν πρέπει να αναλυθεί ως δημιουργούσα ζημία ντάμπινγκ στην κοινοτική βιομηχανία.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι χρησιμοποιηθείσες δειγματοληψίες των καταγελλόντων και των Νορβηγών εξαγωγέων δεν είναι αντιπροσωπευτικές, και ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν απέδειξε τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ νορβηγικών εισαγωγών και ζημίας, και δεν έκρινε μήπως η προκληθείσα από τις αμερικανικές και καναδικές εισαγωγές ζημία αποδίδεται στις νορβηγικές εισαγωγές. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι εσφαλμένος ως προς το ότι έκρινε αυτομάτως τα απωλεσθέντα μερίδια αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας ως ζημία, ότι η συναλλαγματική ισορροπία που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των δασμών είναι εσφαλμένη, ότι η βάση των τιμών εισαγωγής των φιλέτων είναι εσφαλμένη και η συναφής πληροφόρηση ήταν ανεπαρκής. Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, ως προς την προσφεύγουσα Fjord Seafood Norway AS, υπολογίστηκαν εσφαλμένως οι δαπάνες παραγωγής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1)

**Προσφυγή-αγωγή ασκήθαισα στις 14 Απριλίου 2006 —
GLOBE κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-114/06)

(2006/C 131/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: GLOBE NV (Zandhoven Βελγίου)
(εκπρόσωπος: A. Abate, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας:

- ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία απαντά στο έγγραφο της 2ας Μαρτίου 2006 του Procurement Co-ordinator, Διεύθυνση D/3 του Γραφείου Συνεργασίας EuroAid, αναφορικά με το σχέδιο EuropeAid/122078/C/S/Multi, τιτλοφορούμενο «Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgystan, Turkmenistan, Uzbekistan)»
- αναγνώριση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Επιτροπής σε σχέση με την έκδοση της προπαρατεθείσας αποφάσεως
- υποχρέωση της Επιτροπής να αποκαταστήσει εντόκως τις αποτιμώμενες σε 492 024,00 ευρώ ζημιές που υπέστη η προσφεύγουσα, των τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα συμμετέσχε στη διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών για το σχέδιο EuropeAid/122078/C/S/Multi, τιτλοφορούμενο «Innovation to tender for Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgystan, Turkmenistan, Uzbekistan)» και εντασσόμενο στο πλαίσιο του προγράμματος TACIS 2002⁽¹⁾. Με έγγραφο της 2ας Μαρτίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα/ενάγουσα ότι δεν επελέγη η προσφορά της λόγω του ότι δεν ήταν ο τελευταίος μειοδότης, ο δε διαγωνισμός ανατέθηκε σε ανταγωνιστική επιχείρηση. Με την παρούσα προσφυγή/αγωγή, η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως που απαντά στο προαναφερθέν έγγραφο καθώς και την αποκατάσταση των ζημιών που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα αμφισβητεί την προσβαλλόμενη απόφαση επικαλούμενη πλείονες λόγους ακυρώσεως.

Κατ' αρχάς, υποστηρίζει ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υπέπεσε σε μείζονες πλάνες περί την εκτίμηση και παρέβη τις οδηγίες προς τους υποβαλόντες προσφορά, γεγονός που καθιστά άκυρη την ανάθεση του διαγωνισμού στον επιλεγέντα υποβαλόντα προσφορά. Στο πλαίσιο του ίδιου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα/ενάγουσα υποστηρίζει ότι η επιλεγείσα από την Επιτροπή προσφορά δεν είναι σύμφωνη προς τις τεχνικές προδιαγραφές της συγγραφής υποχρεώσεων. Προσάπτει επίσης στην Επιτροπή το ότι παρέτεινε την προθεσμία υποβολής των προσφορών, καθώς και το ότι κάλεσε την ανταγωνίστρια της προσφεύγουσας/ενάγουσας να διορθώσει την προσφορά της υπό το φως του *Contingendum* στον φάκελο προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, και τούτο μετά την αποσφράγιση των προσφορών, γεγονός

που κατέστησε εφικτό στην τελικώς επιλεγείσα υποβαλούσα προσφορά να τροποποιήσει την προσφορά της κατά τρόπον ώστε να καταστεί η καλύτερη προσφορά. Η προσφεύγουσα/ενάγουσα επικαλείται υπό την έννοια αυτή παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ως εκ του ότι δεν επελέγη τελικά η προσφορά της μολονότι κατά την αποσφράγιση των προσφορών ήταν προσφορά του τελευταίου μειοδότη.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα/ενάγουσα ισχυρίζεται ότι, παραλείποντας να την ενημερώσει προτού λάβει την αμφισβητούμενη απόφαση ως προς τους λόγους για τους οποίους επρότιθετο να αναστρέψει τη σειρά των κατά προτεραιότητα προσφορών που είχε καταρτίσει κατά τη δημόσια αποσφράγιση των προσφορών, η Επιτροπή στέρησε από την προσφεύγουσα/ενάγουσα τη δυνατότητα να υποστηρίξει την άποψή της και, συνακόλουθα, προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας.

Ο τρίτος λόγος που επικαλείται η προσφεύγουσα/ενάγουσα αντλείται από φερόμενη εκ μέρους της Επιτροπής αδέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, η οποία, κατά την προσφεύγουσα/ενάγουσα Centro είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα/ενάγουσα επικαλείται την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως της δικαιοσύνης ως εκ του ότι, κατ' αυτήν, η Επιτροπή επέδειξε αμέλεια κοινοποιώντας όψιμα το αποτέλεσμα της επιλογής των προσφορών και απαντώντας όψιμα στις διάφορες ταχυδρομικές αποσταλείσες επιστολές της προσφεύγουσας/ενάγουσας.

(¹) Πρόγραμμα, νομική βάση του οποίου είναι ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 99/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1999, για τη χορήγηση συνδρομής στα κράτη εταίρους της Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας (ΕΕ L 12, σ.1).

**Προσφυγή της εταιρίας Zuffa κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις
12 Απριλίου 2006**

(Υπόθεση T-118/06)

(2006/C 131/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zuffa, LLC (Las Vegas, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister, M. Blair, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 30ής Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση R 931/2005-1, περί απορρίψεως της προσφυγής βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', και γ'.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP» για τα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες που κατατάσσονται στις κλάσεις 9, 16, 25, 28 και 41 — αίτηση καταχώρισεως 2 789 568

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως όσον αφορά όλα τα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασεως του εξεταστή, απόρριψη του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου και αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή για περαιτέρω εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού.

Λόγοι ακυρώσεως: Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι λέξεις ULTIMATE FIGHTING αντιστοιχούν στον προσδιορισμό ονόματος συγκεκριμένου αθλήματος και κρίνοντας ότι το νόημά τους είναι σαφές και ανεπιφύλακτο. Επομένως, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι περιγραφικό και στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

Προσφυγή/αγωγή ασκηθείσα στις 3 Μαΐου 2006 — Centro Studi A. Manieri κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-125/06)

(2006/C 131/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγον/ενάγον: Centro Studi A. Manieri (Ρώμη Ιταλίας) (εκπρόσωποι: Carlo Forte, Mario Forte και Giannicola Forte, δικηγόροι)

Καθού/εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

— ακύρωση της απόφασεως του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, της 16ης Ιανουαρίου 2006, περί μη διεξαγωγής διαδικασίας περιορισμένης προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών UCA-459/03 για την πλήρη διαχείριση βρεφονηπιακού σταθμού και, εμμέσως, περί θετικής αξιολογήσεως της προτάσεως του Γραφείου Υποδομών και Διοικητικής Μέριμνας (ΓΥΔΜ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διαχείριση των εν λόγω υπηρεσιών·

- *ex aequo et bono* καθορισμός της ζημίας που υπέστη το προσφεύγον/ενάγον
- καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή/αγωγή βάλλει κατά της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του καθού οργάνου περί μη διεξαγωγής της διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών του Οκτωβρίου 2003 με την προκήρυξη 2003/209-187862, μέσω διαδικασίας περιορισμένης προσκλήσεως, για την πλήρη διαχείριση βρεφονηπιακού σταθμού. Με την ανωτέρω απόφαση, προβλήθηκε ως δικαιολογία το ότι ελήφθη υπόψη πρόταση του Γραφείου Υποδομών και Διοικητικής Μέριμνας (ΓΥΔΜ) της Επιτροπής σχετικά με τη διαχείριση του εν λόγω βρεφονηπιακού σταθμού. Η σχετική πρόταση κρίθηκε κατά πολύ πλεονεκτικότερη από το σχέδιο του προσφεύγοντος/ενάγοντος, ιδίως όσον αφορά τις συμβατικώς κατοχυρούμενες υπέρ του προσωπικού, των οικονομικών κλίμακος και τη βελτιστοποίηση των διαθέσιμων πόρων προϋποθέσει.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον/ενάγον επικαλείται:

- Παραβίαση των αρχών περί διαφάνειας και ίσης μεταχειρίσεως, στον βαθμό κατά τον οποίο η προσβαλλόμενη πράξη, ως απόφαση να διατηρήσει σε εσωεπιχειρησιακό επίπεδο την αποτελούσα αντικείμενο της διαδικασίας υπηρεσία, εκδόθηκε χωρίς δημοσιότητα ή διαγωνισμό.
- Παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, υπό την έννοια ότι είναι αδιανόητο ένα σύστημα, στα πλαίσια του οποίου επιβάλλεται στα κράτη μέλη η υποχρέωση να μην διατηρούν σε ισχύ εθνικό σύστημα επιτρέπον την ανάθεση δημοσίων υπηρεσιών χωρίς διαγωνισμό, ενώ παράλληλα παρέχεται στα κοινοτικά θεσμικά όργανα η δυνατότητα να συμπεριφέρονται με τον τρόπο αυτό.
- Πεπλανημένη εφαρμογή των διατάξεων που ελήφθησαν ως νομική βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως: το τμήμα 4 της συγγραφής υποχρεώσεων και το άρθρο 101 του δημοσιονομικού κανονισμού στον βαθμό που η εκ μέρους του Συμβουλίου προαναφερθείσα μη διεξαγωγή του διαγωνισμού δεν αποσκοπούσε εν τέλει στην επανενεργοποίηση της διαδικασίας.
- Αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά την ορθότητα των κριτηρίων βάσει των οποίων έγινε η επιλογή της προτάσεως του ΓΥΔΜ.
- Παράβαση των άρθρων 43 και 49 ΕΚ. Συναφώς, βεβαιώνεται ότι το ΓΥΔΜ δεν αποτελεί υπηρεσία του Συμβουλίου, το οποίο ουδέναν έλεγχο ασκεί. Έπεται εξ αυτού ότι δεν υφίσταται εν προκειμένω η δυνατότητα επικλήσεως της νομολογίας, σύμφωνα με την οποία η δυνατότητα εφαρμογής της ρυθμίσεως που αφορά τα δημόσια έργα και μόνον είναι αδύνατη εφόσον ο ασκούμενος επί του αναδόχου οργανισμού έλεγχος εκ μέρους της αναθέτουσας δημόσιας αρχής είναι ανάλογος προς εκείνον που ασκεί τελευταία επί των ιδίων υπηρεσιών της και εφόσον το μεγαλύτερο τμήμα δραστηριοτήτων του εν λόγω οργανισμού πραγματοποιείται με την οικεία αρχή.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Hanot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-30/06)

(2006/C 131/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cécile Hanot (πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει ότι τα άρθρα 5, παράγραφος 2, και 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ στερούνται νομιμότητας·
- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία διορίζει την προσφεύγουσα σε θέση βοηθού διοικήσεως, καθόσον με αυτήν καθορίζεται η κατάταξή της στον βαθμό Β*3, κλιμάκιο 5, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία καταργείται το σύνολο των μορίων που αποτελούν το «απόθεμα μορίων» της προσφεύγουσας·
- να ακυρώσει την απόφαση περί εφαρμογής πολλαπλασιαστή για τον υπολογισμό των απολαβών της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι επιτυχούσα στον εσωτερικό διαγωνισμό μετατάξεως στην κατηγορία COM/PB/04, της οποίας η προκήρυξη δημοσιεύθηκε πριν από την ημερομηνία έναρξεως ισχύος του νέου ΚΥΚ. Μετά την ημερομηνία αυτή, η προσφεύγουσα διορίστηκε από την καθής σε υψηλότερη κατηγορία, αλλά διατήρησε, τον βαθμόν, το κλιμάκιο και τον πολλαπλασιαστή που είχε προηγουμένως. Αντιθέτως, τα μόρια προαγωγής της προσφεύγουσας μηδενίστηκαν.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβαίνουν το πλαίσιο νομιμότητας που αποτελεί η προκήρυξη του διαγωνισμού στον οποίο πέτυχε, καθώς και τα άρθρα 5, 29 και 31 του ΚΥΚ, παραβιάζουν την αρχή της εξελίξεως της σταδιοδρομίας και την αρχή της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεύτερον, ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν επίσης την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Αφενός, οι κατατάξεις των επιτυχόντων στον ίδιο διαγωνισμό ή σε διαγωνισμό του ίδιου επιπέδου

καθορίζονται σε διαφορετικά επίπεδα αναλόγως της προσλήψεως που γίνεται πριν ή μετά την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ. Οι υπάλληλοι οι οποίοι δεν πέτυχαν στον διαγωνισμό μετατάξεως σε άλλη κατηγορία ευνοούνται αφού εξακολουθούν να διαθέτουν τα μόρια προαγωγής τους, ενώ το «απόθεμα μορίων» της προσφεύγουσας μηδενίστηκε.

Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που αυτή ανέμενε να διοριστεί στους βαθμούς που αναφέρει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Perez-Minayo Barroso και Pino κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-31/06)

(2006/C 131/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Isabelle Perez-Minayo Barroso (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Marco Pino (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει ότι τα άρθρα 5 και 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως στερούνται νομιμότητας·
- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις με τις οποίες διορίζονται οι προσφεύγοντες σε θέση διοικητικού υπαλλήλου, καθόσον με αυτές καθορίζεται η κατάταξή τους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις με τις οποίες καταργούνται τα συσσωρευθέντα από τους προσφεύγοντες μόρια στην παλαιά τους κατηγορία και αποτελεί το «απόθεμα των μορίων» τους·
- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις εφαρμογής πολλαπλασιαστή μικρότερου της μονάδας για τον προσδιορισμό των απολαβών των προσφευγόντων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι επιτυχόντες στον εσωτερικό διαγωνισμό μετατάξεως στην κατηγορία COM/PA/04, της οποίας η προκήρυξη δημοσιεύθηκε πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του νέου ΚΥΚ. Μετά την ημερομηνία αυτή, οι προσφεύγοντες διορίστηκαν από την καθής σε υψηλότερη κατηγορία, αλλά διατήρησαν, τον βαθμόν, το κλιμάκιο και τον πολλαπλασιαστή που είχαν προηγουμένως. Αντιθέτως, τα μόρια προαγωγής των προσφευγόντων μηδενίστηκαν.

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, πρώτον, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβαίνουν το πλαίσιο νομιμότητας που αποτελεί η προκήρυξη του διαγωνισμού στον οποίο πέτυχαν, καθώς και τα άρθρα 5, 29 και 31 του ΚΥΚ, παραβιάζουν την αρχή της εξελίξεως της σταδιοδρομίας και την αρχή της αναλογικότητας.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν επίσης την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Αφενός, οι κατατάξεις των επιτυχόντων στον ίδιο διαγωνισμό ή σε διαγωνισμό του ίδιου επιπέδου καθορίζονται σε διαφορετικά επίπεδα αναλόγως της προσλήψεως που γίνεται πριν ή μετά την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ. Αφετέρου, οι προσφεύγοντες τίνονται σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους υπαλλήλους οι οποίοι διορίστηκαν σε θέση υπαλλήλου διοικήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας πιστοποίησης, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι τελευταίοι εξακολουθούν να διαθέτουν τα μόρια προαγωγής τους, ενώ το «απόθεμα μορίων» των προσφευγόντων μηδενίστηκε.

Τέλος, κατά τους προσφεύγοντες, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που αυτοί ανέμεναν να διοριστούν στους βαθμούς που αναφέρει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Μαρτίου 2006 — De la Cruz κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία

(Υπόθεση F-32/06)

(2006/C 131/93)

Γλώσσα διαδικασίας: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: María del Carmen De la Cruz (Galdakao, Ισπανία) κ.λπ. [Εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, lawyers]

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός οργανισμός για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία

Αιτήματα των προσφεύγοντες-ενάγοντες

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την προβλεπόμενη από τη σύμβαση εργασίας της 28ης Απριλίου 2005, η οποία έπρεπε να τεθεί σε ισχύ την 1η Μαΐου 2005, κατάταξη των προσφευγουσών-εναγουσών στην ομάδα II, αποκαθιστώντας όλα τα δικαιώματα τους αντλούν από τη νόμιμη και συνήθη απασχόλησή τους, π.χ. την κατάταξή τους στην ομάδα III, από 1ης Μαΐου 2005·

— i) να τους επιδικάσει αποζημίωση υπό μορφή νόμιμης και συνήθους αμοιβής, περιλαμβανομένων όλων των περιουσιακών δικαιωμάτων (και του δικαιώματος συντάξεως). Συναφώς, η μηνιαία διαφορά του βασικού μισθού μεταξύ της κατατάξεως στην ομάδα II και της κατατάξεως στην ομάδα III ανέρχεται σε 536.89 ευρώ για τη De la Cruz, την Estrataetxe, την Grados και τον Moral και σε 474.57 ευρώ για τον Sánchez· ii) να τους καταβάλει τόκους υπερημερίας (*intérêts de retard*) επί της ως άνω αποζημιώσεως από 1ης Μαΐου 2005 και μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημιώσεως· iii) να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η σταδιοδρομία τους· iv) να καταβάλει 1 ευρώ σε κάθε προσφεύγοντα-εναγοντα ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη·

— να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προσελήφθησαν ως συμβασιούχοι υπάλληλοι σύμφωνα με το άρθρο 3α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων (ΚΛΠ) και κατετάγησαν στην ομάδα εργασίας II. Με την προσφυγή τους, υποστηρίζουν ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι ορισμένα από τα καθήκοντά τους απαιτούν υψηλό βαθμό αξιοπιστίας και ανεξαρτησίας, θα έπρεπε να είχαν καταταγεί στην ομάδα εργασίας III.

Με τον πρώτο λόγο προσφυγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επικαλούνται, μεταξύ άλλων, παράβαση του άρθρου 80 του ΚΛΠ, του άρθρου 2 του παραρτήματος του ΚΛΠ και των Γενικών εκτελεστικών διατάξεων σχετικά με τη διαδικασία προσλήψεως και απασχολήσεως συμβασιούχων υπαλλήλων στην Επιτροπή, καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, ισχυρίζονται ότι η κατάταξή τους δεν καθορίστηκε βάσει των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων τους, ούτε βάσει της καταστάσεως των συναδέλφων τους που απασχολούνται σε άλλα κοινοτικά ιδρύματα και όργανα. Για τον λόγο αυτόν, επικαλούνται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και της αρχής περί αντιστοιχίας θέσεων εργασίας και βαθμών.

Με τον τρίτο λόγο τους, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επισημαίνουν ότι δεν συνεκτιμήθηκε προσηκόντως η γνώμη της Επιτροπής προσωπικού όσον αφορά το σχέδιο περιγραφής καθηκόντων και το σχέδιο κατευθυντηρίων γραμμών για την κατάταξη των συμβασιούχων υπαλλήλων.

Τέλος, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επικαλούνται παράβαση του καθήκοντος προαπίσεως των συμφερόντων των υπαλλήλων που προβλέπεται από το άρθρο 24 του Κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2006 — Campoli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-33/06)

(2006/C 131/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Franco Campoli (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)
[εκπρόσωποι: S. Rodrigues et A. Jaume, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει αφενός την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) που προσέβαλε ο προσφεύγων με τη διοικητική ένσταση της 10ης Αυγούστου 2005, απόφαση η οποία τροποποίησε από 1ης Μαΐου 2004 το διορθωτικό συντελεστή, το επίδομα στέγης και το κατ' αποκοπήν σχολικό επίδομα που εφαρμόζονται στη σύνταξη του προσφεύγοντος, και, αφετέρου να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του προσφεύγοντος καθόσον συνιστούν εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως από τον Μάρτιο 2005·
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και ιδίως την εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή, χορήγηση του επιδόματος στέγης και του κατ' αποκοπήν σχολικού επιδόματος που εφαρμόζονταν στη σύνταξη του προσφεύγοντος πριν την 1η Μαΐου 2004, και δη αναδρομικά από 1ης Μαΐου 2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το πλαίσιο της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει λόγους ακυρώσεως παρόμοιους με αυτούς που προέβαλε στο πλαίσιο της υπόθεσης T-135/05⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ C 132 της 28.05.2005, σ. 33

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2006 — Martin Magone κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-36/06)

(2006/C 131/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Martin Magone (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση που έλαβε στις 7 Ιουνίου 2005 ο Γενικός Διευθυντής της ECHO υπό την ιδιότητα του δευτεροβάθμιου εξεταστή και η οποία συνιστά βλαπτική πράξη καθόσον επιβεβαιώνει και εγκρίνει οριστικά την έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας (REC-ΕΕΣ) για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2004 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 2004 του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει την εν λόγω επίδικη ΕΕΣ·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 22ας Δεκεμβρίου 2005, την οποία έλαβε ο προσφεύγων στις 5 Ιανουαρίου 2006 περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων στις 6 Σεπτεμβρίου 2005 με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να κρίνει ότι ο προσφεύγων υπήρξε θύμα ηθικής και επαγγελματικής παρενόχλησης·
- να επιδικάσει αποζημίωση για την ηθική βλάβη και την υλική ζημία και προσβολή της σταδιοδρομίας, καθοριζόμενη ex aequo et bono στο ποσό των 29 000 ευρώ με την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει ως λόγο ακυρώσεως παράβαση των άρθρων 12 α, 25, εδάφιο 2, 26 και 43 του ΚΥΚ καθώς και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την εφαρμογή του άρθρου 43 που εξέδωσε η Επιτροπή στις 3 Μαρτίου 2004, παράβαση της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004 για τη διατήρηση του επιπέδου των παροχών, του διοικητικού οδηγού και των συναφών κατευθυντηρίων γραμμών, καθώς και κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση γενικών αρχών δικαίου όπως είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, η αρχή της χρηστής διοίκησης και το καθήκον μέριμνας, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και οι αρχές που υποχρεώνουν την ΑΔΑ να λαμβάνει αποφάσεις μόνο βάσει λόγων νομικώς βασίμων, δηλαδή καταλλήλων και όχι στηριζομένων σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως πραγματική ή νομική.

Εν συνεχεία ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ, καταρτίζοντας την επίδικη βαθμολογία για το έτος 2004 υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες είναι φανερό ότι δεν προέβη σε ορθή εφαρμογή και ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων του κανονισμού και αρχών. Συνεπώς η απόφασή της στηρίζεται σε ουσιαστικώς και νομικώς ανακριβή αιτιολογία. Κατόπιν αυτού ο προσφεύγων βρίσκεται σε μειονεκτική διοικητική κατάσταση που δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και το εύλογο συμφέρον του και μαρτυρεί ηθική και επαγγελματική παρενόχληση.

Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2006 — Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-37/06)

(2006/C 131/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) [εκπρόσωποι: G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρωθεί η σιωπηρή απόφαση της καθής, της 7ης Ιουλίου 2005, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του για αναγνώριση της ασθένειάς του ως επαγγελματικής·
- να υποχρεωθεί η καθής να του καταβάλει 2 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη λόγω της απορριπτικής αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005·
- να υποχρεωθεί η καθής να του καταβάλει 5 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της απορριπτικής αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005·
- να καταδικαστεί η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 90 του ΚΥΚ, δεύτερον, από παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως αυθαίρετου τρόπου ενεργείας, της υποχρεώσεως αιτιολογίας και της απαγορεύσεως καταχρήσεως εξουσίας, και τρίτον, από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.

Προς στήριξη του αιτήματός του για αποζημίωση, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεώς του τον έθεσε σε μια κατάσταση αβεβαιότητας και άγχους, που διήρκησε αρκετούς μήνες, προκαλώντας του, όπως ήταν επόμενο, υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Απριλίου 2006 — Chassagne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-39/06)

(2006/C 131/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [Εκπρόσωποι: S. Rodrigues και Y. Minatchy, δικηγόροι]

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει την έλλειψη νομιμότητας και κατά συνέπεια τη μη δυνατότητα εφαρμογής στον προσφεύγοντα του άρθρου 8 του παραρτήματος VII του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα συμβολικώς 1 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη και 16 473 ευρώ ως αποζημίωση για τη χρηματική ζημία την οποία υπέστη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, κατάγεται από την νήσο Réunion, ένα γαλλικό υπερπόντιο νομό. Άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) κατόπιν της απορρίψεως μιας διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε κατά του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του του Ιουλίου 2005, το οποίο περιείχε την επιστροφή των ετήσιων εξόδων ταξιδιού.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 8, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, ως ισχύει από την 1η Μαΐου 2004. Ισχυρίζεται ότι η διάταξη αυτή είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον συνεπάγεται πολλές περιπτώσεις άνισης μεταχείρισης συνδεδεμένης με τον τόπο καταγωγής των υπαλλήλων, καθώς και δυσμενείς διακρίσεις αντίθετες ιδίως προς τα άρθρα 12 ΕΚ και 299 ΕΚ, εις βάρος των υπαλλήλων που κατάγονται από τους γαλλικούς υπερπόντιους νομούς, γενικότερα δε λόγω της ιθαγενείας, λόγω του ότι κάποιος ανήκει σε γλωσσική μειονότητα, λόγω της εθνικής ή φυλετικής καταγωγής.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι η εν λόγω διάταξη συνιστά παραβίαση άλλων γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η υποχρέωση αιτιολόγησής και οι αρχές της αναλογικότητας, της διαφάνειας και της χρηστής διοικήσεως, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου.

- παραβάσεως του καθήκοντος αρωγής και της υποχρέωσης χρηστής διοικήσεως·
- καταχρήσεως εξουσίας και παραβιάσεως της αρχής «neminem laedere».

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Απριλίου 2006 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-41/06)

(2006/C 131/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-έναγων [στο εξής: προσφεύγων]: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) [εκπρόσωπος: L. Garofalo]

Καθής-εναγομένη [στο εξής: καθής]: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαΐου 2005 περί συνταξιοδοτήσεώς του και περί αναγνώρισεως σε αυτόν του δικαιώματος λήψεως επιδόματος αναπηρίας καθοριζόμενου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78, παράγραφος 3, του Κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [στο εξής: ΚΥΚ]
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 2005, η οποία κοινοποιήθηκε σε αυτόν στις 20 Ιανουαρίου 2006 και με την οποία απορρίπτεται η ένστασή του κατά της αποφάσεως της 30ής Μαΐου 2005·
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς προς τις ως άνω αποφάσεις πράξεις·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή σε καταβολή αποζημιώσεως, πλέον των νόμιμων τόκων, για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως περί συνταξιοδοτήσεώς του λόγω μόνιμης αναπηρίας, καθώς και κατά όλων των συναφών προς την εν λόγω απόφαση πράξεων.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι επίμαχες αποφάσεις είναι παράνομες λόγω:

- παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας, καθώς και λόγω του ταυτολογικού, αντιφατικού και ανακόλουθου χαρακτήρα του περιεχομένου τους·
- προσβολής των δικαιωμάτων του άμυνας και παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 9 του παραρτήματος II του ΚΥΚ·
- διαδικαστικών πλημμελειών, παραβιάσεως του εφαρμοστέου δικαίου και παραβάσεως ουσιωδών τύπων·

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Απριλίου 2006 — Sundholm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-42/06)

(2006/C 131/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Asa Sundholm (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας — ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 12 της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 2004, σχετικά με τις γενικές διατάξεις εκτελέσεως του άρθρου 43 του ΚΥΚ (ΓΔΕ),
- να ακυρώσει την απόφαση περί καταρτίσεως της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας (ΕΕΣ) της προσφεύγουσας για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2004 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004,
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να της καταβάλει, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, 1 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται καταρχάς ότι οι τροποποιήσεις των ΓΔΕ προσβάλλουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την προσδοκία για εξέλιξη της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων, καθόσον οι κανόνες εκτιμήσεως των προσόντων υπέστησαν μεταβολές κατά την περίοδο αξιολογήσεως.

Εν συνέχεια, η προσφεύγουσα προβάλλει την παράβαση των ΓΔΕ και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Ειδικότερα, παρά την τροποποίηση των καθηκόντων της προσφεύγουσας και την απουσία σαφούς και οριστικού καθορισμού στόχων και κριτηρίων αξιολογήσεως, τα σχόλια από την ΕΕΣ της του 2003 αντιγράφηκαν στην ΕΕΣ της του 2004, χωρίς να τηρηθούν οι προϋποθέσεις των ΓΔΕ για επανάληψη της βαθμολογίας.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και λόγω ανακολουθιών μεταξύ των βαθμών που της δόθηκαν και των σχολίων.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 131/100)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 121 της 20.5.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 108 της 6.5.2006

EE C 96 της 22.4.2006

EE C 86 της 8.4.2006

EE C 74 της 25.3.2006

EE C 60 της 11.3.2006

EE C 48 της 25.2.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
